

CANVIS SOCIALS pàg 3
La mort ja no es viu com abans: les cerimònies laiques van a l'alça

MEDALLA D'HONOR pàg 8
Josep Manuel Juárez rep el guardó per la seva lluita en defensa de l'ofici de pescador

línia Ciutat Vella ^{14 anys}

Número 147 · Desembre 2023 · liniaciutatvella.cat

Descobreixen un entramat de pisos turístics sense llicència

El consistori vol multar amb 600.000 euros el responsable, que té 37 propietats entre Ciutat Vella i l'Eixample pàg 8

Foto: Línia Ciutat Vella

Des del 8 de gener

La ronda de Sant Antoni estarà en obres 16 mesos pàg 8

SALUT pàg 8
L'Ajuntament comprarà la Clínica Barceloneta per tal que sigui el CAP

A FONTS pàgs 6 i 7
Barcelona se situa com la capital europea del porno

línia la Rambla

El diari de l'icònic indret barceloní · Número 13 · Desembre 2023 · linialarambla.cat

Confirmades les penes als dos terroristes del 17-A

Als principals autors se'ls manté els 43 i 36 anys de presó, mentre que al tercer encausat se li rebaixa la pena de vuit a un any i mig pàg 9

ACTES DE NADAL pàg 3
La Rambla s'impregna d'esperit nadalenc

LA BOQUERIA pàg 6
Salvador Capdevila: "El turisme és una sort"

REFERENT MUSICAL pàg 10
La sala Sidecar canvia de mans 41 anys després

ARA VE NADAL

ARA VE BARCELONA

barcelona.cat/nadal

Ajuntament de
Barcelona

Districte de
Ciutat Vella

La mort també canvia

» Les cerimònies laiques van a l'alça i ja representen gairebé el 25% del total de les que es fan
 » “La secularització a l'Estat ha fet que baixin les cerimònies catòliques”, afirma una experta

Albert Alexandre
BARCELONA

Les dades no menteixen. El ritual catòlic a l'hora d'acomiar els morts va a la baixa. Segons l'empresa PFB Serveis Funeraris, en el darrer any s'ha registrat un “augment de quatre punts de les cerimònies laiques, que ja representen prop del 25% del total”. Aquesta companyia del sector funerari, amb presència al Barcelonès, al Baix Llobregat i al Maresme, afegeix que les cerimònies catòliques (73,5%) han caigut tres punts percentuals. Així mateix, l'1,5% restant són cerimònies d'altres religions.

Segons la sociòloga Marta Navarro, que ha investigat a fons els rituals que triem per morir, “la secularització a l'Estat ha fet que baixin el nombre de cerimònies catòliques”. Amb tot, puntualitza Navarro, hi ha moltes persones que, tot i no ser religioses, quan es troben a punt de morir decideixen fer una cerimònia catòlica “per si de cas”.

Sigui com sigui, els rituals laics han guanyat terreny en els darrers temps. Malgrat això, de què parlem quan ens referim a aquesta mena de celebracions?

DIVERSES I POC ENCOTILLADES

N'hi diuen mestres de cerimònies, però també se'ls anomena oradors o moderadors. En realitat, són les persones que condueixen els funerals no religiosos. “En aquesta mena de celebracions, els espais es transformen i els discursos que es fan sobre els difunts també, perquè en les cerimònies catòliques la decoració és sempre la mateixa, són totes iguals”, considera Navarro. “Les cerimònies laiques

Les morts oficiades amb el ritual catòlic al Barcelonès, al Maresme i al Baix Llobregat han caigut tres punts percentuals. Foto: PFB Serveis Funeraris

són diverses i, per exemple, si a l'avi li agradava menjar nous, es reparteixen nous”, afegeix.

En aquest sentit, el ritual catòlic està encotillat perquè el rol del capellà no s'escapa gaire del guió establert per les institucions religioses. “Fins i tot les músiques no canvien, ja que hi ha hagut casos en què alguns capellans no han deixat que sonés una cançó perquè era d'un músic homosexual”, lamenta la sociòloga.

MESTRA DE CERIMÒNIA

La Francina fa uns anys que es dedica a conduir cerimònies laiques. Ara té, amb altres oradors i músics, una empresa anomenada Euphonia Música i Paraula, que s'encarrega d'oferir aquesta mena de serveis. La feina consisteix a “facilitar el comiat digne de les famílies, perquè moltes vegades no estan en condicions emocionals de preparar-lo”, assenyala.

Així, el primer que fa la Francina és reunir-se amb els familiars perquè li expliquin

qui era la persona difunta. Aquesta reunió pot allargar-se durant més d'una hora. Més tard, escriu un text que, un cop redactat, contrasta amb els familiars. “No és una feina fàcil, ja que les famílies són complexes i vols aconseguir tothom”, afirma. A més, quan oficia la cerimònia ha d'estar molt concentrada. “En el moment que estan vivint, si al Pepe li dic Antonio, seria un error garrafal”, explica.

Segons Navarro, sovint qui decideix fer-se mestre de cerimònies és una persona que ha viscut la mort traumàtica d'algú proper i no ha pogut tenir la celebració que li hauria agradat. “També hi ha psicòlegs”, afegeix. La Francina, a més, assenyala que a la seva professió hi ha molts actors i músics que volen tenir una font extra d'ingressos. El seu motiu, però, s'adsciu al primer cas que comenta Navarro.

La seva filla va morir amb 29 anys en un accident. La Francina va començar a escriure un blog amb les seves reflexions al

voltant de la mort de la jove i li van dir si volia officiar una cerimònia. “La primera vegada que ho vaig fer em vaig sentir bé, em va agradar molt, i em vaig interessar per aquesta professió que combino amb la meua feina de secretària de direcció en un hospital”, explica.

Per a ella, ser oradora representa un complement del seu sou que li reporta no més de 1.000 euros bruts al mes. De fet, vol que continuï sent així. “És una feina a la qual no et pots dedicar al cent per cent, perquè és molt exigent”, afirma. “M'afecten molt les morts de persones joves, però també m'impacta, per exemple, quan venen presos a acomiadar els seus familiars”, explica. “És molt dur veure algú que ve acompanyat de sis Mossos, emmanillat”, diu.

JA NO ÉS EL QUE ERA

No fa tants anys que els morts es vetllaven a casa, les famílies feien dol i les dones anaven vestides de negre en record dels difunts. “Sanitàriament i logísti-

cament s'ha traslladat la mort als hospitals i és difícil fer les vetlles als domicilis”, afirma Navarro. “Hem aïllat la mort”, afegeix.

Més enllà d'això, les societats actuals intenten pensar el mínim en la mort. Legalment, els familiars propers d'un difunt tenen un permís de tres dies en cas de defunció. Per altra banda, el manual DMS de psicologia, la referència terapèutica més reputada en aquest àmbit, dictamina com a “dol complex” aquell que supera els sis mesos i com a “dol complicat” el que s'allarga més d'un any. Alhora, estipula que, en la mesura del possible, les persones que es veuen afectades per una mort han de tornar als seus compromisos laborals i socials entre les tres i les sis setmanes després de la defunció.

És en aquest marc que les cerimònies personalitzades laiques volen ser una manera de donar espai a viure la mort i no passar-hi de puntetes. “Tal com està organitzat avui dia, mors i en 48 hores estàs enterrat”, sentència la Francina.

Rep l'actualitat
 i les notícies
 d'última hora
 de **línia Ciutat Vella**

Estrenem
 canal de
 WhatsApp

Segueix-nos!

La lupa

Joves millors que a l'informe PISA

per Ferran Falcó

Foto: Pexels

Faré servir noms inventats per explicar realitats de joves que, malgrat la imatge i les nefastes dades oficials dels nostres estudiants, ens ensenyen que n'hi ha molts que s'espavilen, que estudien i que treballen alhora, que s'esforcen i que se'n surten.

Tot això ho faig arran de l'informe PISA, que posa els estudiants catalans a la cua dels espanyols en matemàtiques i comprensió lectora. Unes dades que són el resultat de múltiples causes, fàcils d'enumerar, difícils de posar de més a menys importants, però que identifiquen unes generacions de joves que no saben ni llegir, ni escriure ni sumar, restar, multiplicar o dividir.

És duríssim. I ningú els pregunta a ells per què els passa tot això. I seria molt important conèixer les seves opinions. Jo, si fos el Govern, encarregaria una macroenquesta obligatòria per conèixer de veritat els motius del seu fracàs. Fins a quin punt troben inútil el que fan, per què no els interessa o, si els interessa, per què no aprenen prou ni a la velocitat que voldrien.

També en faria una altra a les famílies. Quantes hores dediquen als estudis dels seus nanos, amb quina intensitat els demanen pels deures, si els ajuden... Quantes vegades han sacrificat una sortida de cap de setmana perquè el nano tenia un examen la setmana següent o si no els poden ajudar perquè van fins al capdamunt de feina i no tenen temps per dedicar-s'hi. O no saben com ajudar-los perquè no saben res del que ensenyen.

És obvi que PISA ens mostra unes dades desastroses que no s'arreglen amb cimeres, ni amb lleis ni amb diners. Que s'arreglen tornant als bàsics. A València, l'e-

quip de bàsquet del senyor Roig llueix un eslògan que és "cultura de l'esforç". I és això. I és així.

En Ricard és un nano que ja va acabar una carrera de lletres, que en va començar una de nova, que treballa en un laboratori mentre fa els estudis i que ha de fer mans i mànigues per combinar la feina i les pràctiques, que coincideixen i que l'obliguen a despendre's de dies de festa per poder-les atendre, atès que són obligatòries. I ho fa. Sense ajudes ni beques.

També l'Andrea, que despatxa en un forn els caps de setmana i dona classes particulars, estudia el segon curs de la seva carrera, prenent el temps d'on pot per poder acabar fent un màster que la porti professionalment on vol arribar.

O el Pau, que s'ha rebel·lat com un excel·lent programador fora del sistema d'ensenyament formal, treballa per diverses companyies i va consolidant la seva professió a través de l'experiència que adquireix amb cada nova feina que comença.

Probablement, molts dels joves que ens trobem darrere d'un taulell, servint en una cafeteria, repartint paquets o assessorant-nos en una gran superfície comercial també estan estudiant. N'hi ha molts d'aquests. No tenen pares que els regalin les orelles ni entorns que estiguin per ells, però volen guanyar-se els seus diners, aprendre treballant i fer camí.

També n'hi ha molts que treballen i estudien perquè no tenen cap altra opció. Perquè la família ho necessita o perquè la família simplement no hi és. Hi ha nanos com el Gerard que, sense un entorn estable, fan el ma-

teix que els que sí que el tenen, conscients que només aquest camí els pot portar a viure millor.

Com abans, com sempre, tenim els alumnes, els joves, que ens mereixem. Molts valen molt la pena. Altres no tenen qui els atengui. I no cal ser pobre perquè no et facin cas. També n'hi ha molts de benestants que no saben cap a on tirar.

La necessitat empeny l'enginy. L'entorn és clau perquè un jove se'n surti. La sobreprotecció és un error immens. La família és important. La família ho és tot. I si parlem del sistema... A veure... Estaria bé deixar de fer invents. Deixar de ser tan *xupiguais*. Una persona important de la Catalunya central em confessava que havia canviat el seu fill d'escola: "Dilluns decidien què farien dimarts, dimecres i dijous, i divendres feien balanç. Resultat: el meu fill no sap fer la O amb un *canuto*".

Estaria bé escoltar menys els que ens han portat fins aquí. En educació cal una contrarevolució. Tornar a picar els dits dels alumnes amb una fusta? No cal. Però tornar als bàsics, llegir i escriure, treure pantalles, tocar paper, memoritzar, tenir cultura general... Home, això és important. No ho sembla, però creguin-me, ho és. Perquè si no en tens, no pots ni preguntar coses al ChatGPT.

És així de simple. I si el nen ha de repetir, que repeteixi. I si no val, que suspengui. I als pares que sobreprotegeixen els fills, ni cas. I als que ens venen unicorns, ni cas. Fer el contrari, de veritat, és el que fa més mal a l'educació pública. Només no se n'adonen els que, paradoxalment, més sembla que la defensin.

Les millors perles

Que els informatius són un pou de desgràcies no és pas nou, però que a sobre t'emportis una botifarra de la periodista ja és massa. Ha passat a la BBC, on la presentadora Maryam Moshiri ha rebut els televidents amb el dit del mig aixecat.

Alejandro Sanz va fer saltar pels aires el Sant Jordi en un concert apoteòsic que va fer vibrar els fans. Els que també s'ho van passar bé van ser els lladres, que van rebentar desenes de cotxes dels assistents aparcats a prop.

Dona passeja home pels carrers de València lligat amb una corretja de gos i a quatre grapes. Sí, ha passat recentment a la capital del Túria. Una testimoni ha penjat a les xarxes un vídeo on es veu l'individu entregat en el seu paper de cànid.

Si amb els anys et fa pal haver de muntar el pessebre i posar l'arbre, millor que no sàpigues que hi ha una parella alemanya que acaba d'entrar al Llibre Guinness dels rècords per muntar 555 arbres de Nadal a casa seva.

@XavierArtigas69

LA FOTO

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

grup comunicació 21

Subdirector d'edicions Línia: Albert Ribas
Edicions Línia: Albert Alexandre (diari metropolitana), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Dipòsit Legal: B 43220-2010

www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

L'alcalde Collboni va fer entrega el 30 de novembre de les Medalles d'Honor 2023. Una d'elles va ser per a José Manuel Juárez, de la Confraria de Pescadors, per la seva lluita per dignificar la feina de pescador i les seves condicions.

José Manuel Juárez

pàgina 8

Durant el mateix acte, la segona Medalla d'Honor del districte va ser per a l'Esplai del Pi, que la va rebre en el seu 50è aniversari per la seva tasca dedicada a la construcció comunitària teixint vincles entre els infants i joves del barri Gòtic.

Esplai del Pi

pàgina 8

L'Ajuntament ha anunciat que les obres de la ronda de Sant Antoni començaran el 8 de gener i duraran 16 mesos. Es tirarà endavant el projecte aprovat en l'anterior mandat, que no acaba de deixar content tot el veïnat.

Ajuntament

pàgina 8

El + llegit

Línia Ciutat Vella.cat

- 1 **Mor un motorista de 54 anys en un xoc contra un camió al Raval**
- 2 **Vil·la Florida: una casa burgesa que ha fet un gran servei social al barri**
- 3 **Nou pla per reduir el soroll i assegurar el descans nocturn a Ciutat Vella**
- 4 **Aturat el desnonament de La Tancada, a l'antiga Escola Massana**
- 5 **Aturen el desnonament de la veïna del Gòtic a qui volien fer fora per un deute de 177 euros**

El turisme no consumeix aigua

per Marc Cerdà

La sequera ha fet aflorar amb força les contradiccions, deficiències i negligències en la gestió de l'aigua a Catalunya. La radiografia de la situació és coneguda. Les escasses pluges dels darrers anys, combinades amb un elevat consum d'aigua, han situat els embassaments de les conques internes a menys del 18% de la seva capacitat. Durant aquest temps, el Govern de la Generalitat s'ha fet l'orni esperant un miracle en forma de pluja que no acaba d'arribar. Ara, amb una situació insostenible, l'executiu de Pere Aragonès ha decidit aplicar la recepta desesperada de la sequera del 2008: transportar aigua amb vaixells i, com és tradició, pressionar el ciutadà per reduir més el consum d'aigua a les llars.

El raonament que fa el Govern és el següent. Tot estalvi en el consum d'aigua a les cases per voluntat pròpia o aplicant mesures com la reducció de la pressió de les canonades permetrà a altres sectors com la indústria o el sector primari no haver d'aturar màquines. Així, en una situació d'emergència, tota la ciutadania ha de posar l'espatlla pel bé comú. La paradoxa és, però, que, com a l'any 2008, això no és del tot cert. Ni tothom fa tot el que pot per reduir consums ni a tots els sectors econòmics se'ls reclama els mateixos esforços.

Un bon exemple d'això són els municipis que superen amb escreix el consum màxim permès per habitant. Molts són municipis amb alts nivells adquisitius i

casos unifamiliars, i malgrat que l'Agència Catalana de l'Aigua ha anunciat sancions, hi ha dubtes que això redueixi el consum. Un altre exemple és el turisme, que tot i representar el 12% del PIB català no s'ha vist afectat per mesures d'estalvi d'aigua, com sí que ha passat a l'agricultura, la ramaderia o la indústria.

Fa pocs dies, Samuel Reyes, director de l'Agència Catalana de l'Aigua, afirmava en una entrevista a *Els matins de TV3* que no disposaven de dades del consum real d'aigua dels milions de turistes que arriben a Catalunya cada any. Un desconeixement que no va privar el Govern de la Generalitat de modificar el Pla Especial de Sequera a l'abril per permetre que les piscines d'hotels es poguessin omplir a l'estiu. De la mateixa manera, a un pas de l'emergència per sequera, la Conselleria d'Acció Climàtica ha donat llum verda a la generació de neu artificial a les estacions d'esquí del Pirineu i a mantenir el reg en camps de golf. Tot plegat és un bon reflex de com el Govern de la Generalitat ha maniobrat des de l'estiu per protegir, fos com fos, el sector turístic de les restriccions per sequera.

Ara, el president Pere Aragonès té un problema damunt

la taula d'unes dimensions difícils d'imaginar. La sequera prolongada comença a ser un globus a punt d'esclatar amb repercussions polítiques totalment desconegudes. Convé recordar que, a la sequera del 2008, el poc crèdit electoral que encara retenia el segon tripartit de José Montilla es va esvaïr ràpidament, contribuint a l'arribada d'Artur Mas al Palau de la Generalitat. I la història es podria tornar a repetir, ara amb els socialistes.

Sense un full de ruta clar per afrontar la sequera, Esquerra té mala peça al teler. David Mascort ja ha descartat una nova cimera de l'aigua en un moviment de contenció pensant en el desgast electoral que pot suposar un nou fracàs. En qualsevol cas, al carrer Calàbria saben que, si no plou suficient els mesos vinents, serà necessari reduir consums d'aigua, especialment dels grans consumidors. Això significa confrontar amb part del sector turístic i econòmic del país que han intentat seduir durant tota la legislatura. Una contradicció que es planteja insalvable amb unes eleccions autonòmiques a la cantonada i que és un bon resum del paper erràtic d'Esquerra en l'emergència per sequera que vivim.

Línia Ciutat Vella no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#Suspens

@torrents_d: Primer va ser una sobrerepresentació d'alumnat nouvingut. Ahir que PISA no reflecteix mesures que s'estan aplicant. Avui la culpa és dels docents. Què serà demà?

#MileiPresident

@toni_cusco: Les Madres de Plaza de Mayo s'alcen contra les mentides de Milei: "El president electe i la seva vicepresidenta tenen un discurs negacionista de la dictadura".

#DescansiEnPau

@julia_otero: Tristeza infinita. #ItziarCastro era guerrera, amorosa, intel·ligent, siempre al lado de las causas justas. Buen viaje, amiga.

La Rita i el Dani es van començar a dedicar al món del porno durant el confinament per la pandèmia. Foto: Joanna Chichelnitzky

Es parla molt del porno. En els darrers temps, sobretot hem assistit a acarnissats debats sobre com la indústria del sexe en línia afecta el jovent i modifica les seves conductes sexuals. Un estudi recent de la Diputació de Barcelona assenyala que un de cada quatre menors ha consumit porno abans dels 12 anys. Malgrat tot això, tendim a pensar que la pornografia es fa en països llunyans, i quan entomem el debat sobre com millorar la salut sexual dels joves parlem dels consumidors o de les seves famílies, no pas de tota la indústria que hi ha al darrere. Alhora, pensem que tot el porno és sempre igual: dones i homes amb cossos normatius practicant sexe.

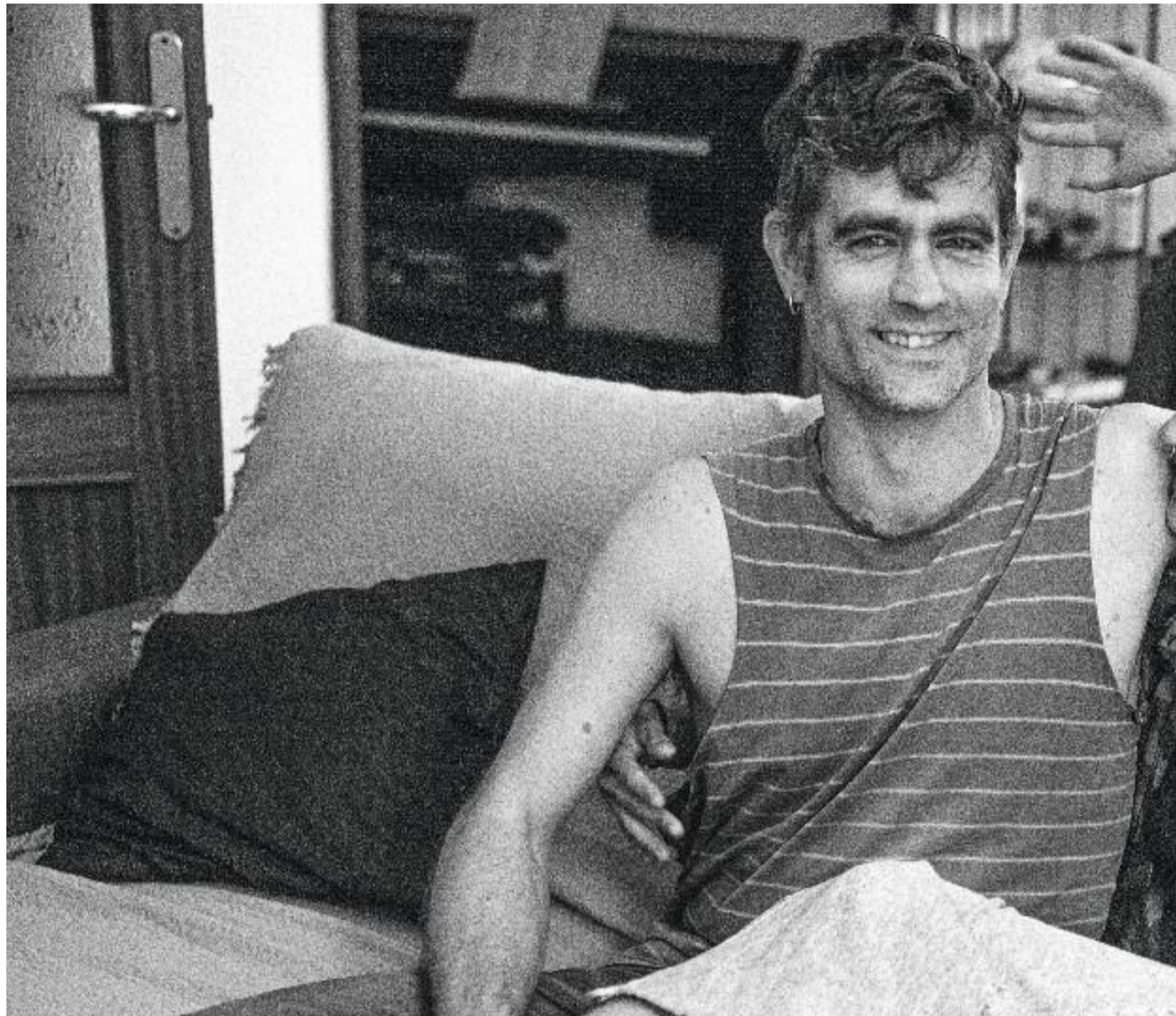
Des del diari *Línia* hem intentat posar-nos en contacte amb nombroses persones de Barcelona i de l'àrea metropolitana que es dediquen a la pornografia perquè ens expliquin com funciona i quin pes té aquesta indústria a casa nostra. La tasca, que en un principi semblava senzilla, ha resultat més complexa del que ens esperàvem. Són poques les actrius, actors o directors que ens han contestat. De fet, després de setmanes, la sensació que ens queda és de cert silenci. Una part del món del porno, el més *mainstream*, no vol explicar-se. Només algunes veus han donat el seu testimoni. Comencem aquest recorregut que va del porno fet a casa fins a la indústria metropolitana del sexe.

LA BASE DEL PORNO

La Rita i el Dani viuen a Barcelona i abans de dedicar-se al porno, amb el nom artístic de Magia Rosa, feia temps que es gravaven fent sexe a casa. Va ser amb la pandèmia quan van decidir penjar els seus vídeos a la xarxa. "Estàvem acostumades a follar davant d'amistats i gravar-nos era una part de la nostra sexualitat", diuen. "Ho vivim de forma natural i volem transmetre aquesta naturalitat als nostres vídeos", afegeixen.

Al començament van crear un compte a Pornhub, una de les plataformes de vídeos en línia més importants del planeta, amb més de 130 milions d'usuaris diaris. "Al principi vam vetar els nostres continguts perquè només es veiessin fora d'Espanya, i feiem vídeos on no es veia la cara, però això va durar poc", afirmen. "Als familiars costa més explicar-ho", diuen per afegir que "has de ser conscient que, si et dediques a aquesta feina, tard o d'hora tothom t'acabarà veient".

Més tard, Magia Rosa va crear un perfil a Onlyfans, una plataforma en la qual pengen vídeos exclusius per als 200 subscriptors que tenen. Cada subscriptor paga aproximadament cinc euros i mig mensuals i la Rita i el Dani es comprometen a penjar dos vídeos a la setmana. "També ens demanen vídeos personalitzats, com per exemple follant amb botes", diu la Rita. "Depenent dels minuts pot

Barcelona, capital europea del porno

Intentem entendre com funciona el món de la pornografia a Barcelona i la seva metròpoli de la mà de la Rita i el Dani, dos amics que viuen de fer vídeos sexuals, i d'Erika Lust, la directora establerta a la capital catalana i pionera del cinema ètic per a adults. Tot plegat mentre la ciutat ja competeix amb Praga o Los Angeles.

ser un preu o un altre", puntualitza per afegir que el màxim que han cobrat per un vídeo a demanda ha estat 300 euros. Alhora, assenyalen que s'han negat a fer continguts, com quan els van demanar un vídeo "racista" o practicar "la pluja daurada". "Hi havia un usuari que volia un vídeo per 20 euros on, mentre jo conduïa fent *trompos* amb el cotxe, féssim sexe... Vam dir-li que no!", recorda la Rita amb humor.

Actualment, són presents a

plataformes com Xvideos o Xhamster, i tenen algun vídeo amb més de 5 milions de visites. "Els vídeos d'exterior es mouen molt", diu el Dani, que és qui porta el màrqueting de Magia Rosa. Guanyen una mica més de 2.300 euros al mes, la meitat dels quals provenen de les subscripcions i l'altra del cobrament per visites a les plataformes, però també han gravat amb productors independents com Lustery, que els va pagar 1.200 euros.

No obstant això, tenen un projecte més trencador i ètic. "Amb el col·lectiu Sexual Riot volem fer un porno amb sexe menys heteronormatiu, una estètica cuidada i tutorials de sexe", expliquen. "Volem mostrar, per exemple, què passa quan l'home no té una erecció en una escena", diu el Dani.

PORNO ÈTIC

Parlar de porno ètic a Barcelona és parlar de la directora Erika Lust.

Aquesta artista d'origen suec és una de les pioneres del porno feminista, un producte audiovisual que es desmarca dels rols de gènere i de la violència masculista que sovint trobem al porno *mainstream*. "Es tracta d'un porno que assegura que allò que estàs veient es va fer respectant les condicions laborals i que tots els involucrats seran compensats", explica Lust en declaracions al *Línia*. També vol dir fer porno amb el "consentiment" previ dels actors

Sexe i educació

● El sexe encara és tabú. No se'n parla. Davant d'aquest silenci, i gràcies a les noves tecnologies, la pornografia s'ha convertit, per a molts menors, en la manera que tenen d'educar-se sexualment. "La manca d'educació sexual impartida per part d'institucions públiques fa que molta gent acabi adquirint aquests coneixements del porno", afirma la directora de cinema per a adults Erika Lust. Malgrat això, segons el seu parer, aquesta no hauria de ser la funció del cinema eròtic i sexual. "La pornografia està feta per a l'entreteniment, per

tar-se". Així, quan els joves tenen sexe, per arribar a l'orgasme voldran reproduir aquestes pràctiques.

Tanmateix, no tota la responsabilitat la tenen les plataformes. En aquest sentit, la pregunta incòmoda que es formula la Rita, de Magia Rosa, hauria de fer-nos reflexionar: "Què és primer, la fantasia o el porno?" És difícil de respondre. "Les persones que veuen una violació potser s'han excitat amb això abans de veure aquesta mena de vídeos", assenyala. En la mateixa línia, Iserte afirma que "la indústria produeix el que la

Algunes veus de la indústria del porno ètic reclamen més educació sexual al jovent i una implicació més gran de les institucions en aquest terreny

gaudir i explorar la teva sexualitat, però no com a eina d'educació sexual", apunta.

Sigui com sigui, el jovent s'educa a través de la pornografia que veu a plataformes com Pornhub o Xvideos. "Hi ha tota una generació que ha crescut veient pornografia *mainstream* des de petits", lamenta la sexòloga Montse Iserte. Es refereix a un porno on "les pràctiques vexatòries cap a la dona i els cossos poc realistes han sigut les úniques opcions".

El consum sense alternativa d'aquesta mena de pornografia, segons el seu punt de vista, fa que els usuaris cada vegada necessitin veure vídeos "més extrems per poder tornar a exci-

gent consumeix, i com que la gent consumeix pornografia gratuïta que és vexatòria difícilment es produirà una altra pornografia".

És per tot això que Lust reclama a les institucions que "replantegin el tema per tal de poder oferir, des de ben joves, una completa educació sexual". De fet, ella treballa en el projecte *The Porn Conversation*, que proposa eines a educadors i famílies per poder parlar obertament sobre sexualitat i pornografia amb els joves. Per altra banda, des de Magia Rosa afirmen que, encara que "potser és llunyà", seria interessant plantejar que "la Generalitat de Catalunya invertís en el porno local i educatiu".

i les actrius. "El meu equip i jo ens hem d'assegurar que cada rodatge sigui un entorn de sexe segur on els *performers* puguin explorar la seva sexualitat d'una manera còmoda i relaxada", diu Lust. Per a la sexòloga i darrera portaveu del Saló Eròtic Montse Iserte, aquest porno, que és "minoritari", vol trencar "els rols de gènere i la desigualtat, tot optant pel respecte, el desig, la variació de cossos i d'edats i amb escenes més realistes i diàlegs creïbles".

Gairebé es podria dir que aquesta tipologia de pornografia va néixer amb la directora sueca i a Barcelona. Tot va començar quan Lust, aleshores estudiant, es va traslladar a la capital catalana, l'any 2000, i va iniciar els seus estudis de cinema. Quan li van encarregar fer el seu primer curtmetratge, va sentir la necessitat de fer una pel·lícula porno segons el seu gust i els seus valors, i mostrant "la importància del plaer femení". Així va néixer *The Good Girl*, un curt que ironitza sobre el mite pornogràfic dels repartidors de pizzes. "Barcelona em va donar la llibertat creativa per començar a fer cine per a adults, sobretot pel fet que aquí la gent és molt oberta de ment i sexualment positiva", explica Lust. Així doncs, afegeix,

va sentir que la ciutat catalana era "el lloc ideal", perquè oferia l'oportunitat perfecta per donar vida a una petita productora de porno ètic i feminista que va rebre el nom de la mateixa directora.

Avui dia, el projecte compta amb una sòlida base d'usuaris "als Estats Units, Alemanya, Espanya, el Regne Unit i França". Així mateix, està conformada per tres plataformes que s'adrecen a tres tipus de públic. A Xconfessions cada mes seleccionen dues fantasies sexuals relatades pels usuaris per convertir-les en curtmetratges; a Lust Cinema es prioritzen les històries amb tractament cinematogràfic; i, finalment, Else Cinema ofereix vídeos i fotos eròtiques a demanda.

INDÚSTRIA INTERNACIONAL

En realitat, el porno ètic i independent, com és el cas de Magia Rosa o Erika Lust, és una raresa dins del mercat del sexe en línia. Gran part del porno que es consumeix al món es troba a grans plataformes de vídeos gratuïts com Pornhub, Youporn o Xvideos. El que molts usuaris no saben és que aquestes plataformes estan en mans d'unes poques empreses. La companyia canadenca amb seu a Luxemburg Mind Geek està al

El Dani i la Rita poden arribar a guanyar al voltant de 2.300 euros al mes i tenen vídeos que sumen uns cinc milions de visites a les grans plataformes online

Un informe de la plataforma Xhamster assegura que Barcelona està desbancant ciutats com Los Angeles o Praga com a capital del porno mundial

darrere de Redtube, Youporn i Pornhub i és propietària d'algunes de les productores de cinema per a adults generalista més importants del planeta, com Digital Playground. Per altra banda, la txeca WGCZ Holding domina Xvideos i XNXX. Aquestes mateixes firmes han estat acusades d'albergar pornografia infantil o d'abusos sexuals. En aquest sentit, Lust alerta que "prioritzen el contingut comercial i poc divers i ètic" i que tenen un impacte en els creadors independents.

És aquí on Barcelona té un pes notable que li ha fet valer el títol de capital europea del porno. El 2019, un estudi de Xhamster –la tercera plataforma de porno més important de la xarxa– va qualificar la ciutat com un lloc a l'alça per fer-hi porno en detriment d'altres ciutats com Praga o Los Angeles: "Gràcies al baix cost de la vida i a la relativa escassetat de lleis sobre la nuesa pública, Barcelona s'ha convertit en la capital europea del porno, amb cada cop més pel·lícules rodades a la ciutat i més empreses que s'hi estableixen". L'informe, a més, afirmava que el fet que Ada Colau, quan era alcaldessa, hagués donat suport a les treballadores sexuals feia que la ciutat fos molt adient per a la in-

dústria. Sigui com sigui, només cal visitar una pàgina web com Pornhub i buscar "Barcelona" per descobrir com són de comuns les escenes pornogràfiques que es roden a la ciutat. Alhora, aquest auge s'ha estès per altres municipis com Badalona, on s'hi han gravat escenes de la productora Las Folladoras, una filial de l'empresa Letsdoeit, amb seu a Suïssa. Per altra banda, també s'han fet rodatges a les platges de Sitges i, des de fa uns anys, Cornellà és la capital del porno mundial durant uns quants dies amb el Saló Eròtic.

Tanmateix, tot això no ve del no-res. Barcelona, gràcies a la Sala Bagdad, fa temps que és reconeguda com una de les capitals del sexe. Alhora, ha estat bressol de molts actors i actrius de renom mundial dins del porno *mainstream*, com Nacho Vidal, Toni Ribas –de Sant Boi–, Max Cortés –de Badalona– o Susi Gala –de Barcelona. La fama de la ciutat, doncs, és merescuda, però no sempre per un porno que vetlla pels drets ni que es pot considerar igualitari.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

El Districte ha començat a elaborar un pla contra el soroll que recollirà actuacions concretes per reduir els nivells acústics durant les hores de descans a la nit, i que sobretot estarà centrant en les zones d'oci nocturn.

Multa de 600.000 euros al líder d'un entramat de pisos turístics

» La xarxa ha acumulat 37 propietats entre Ciutat Vella i l'Eixample
 » L'Ajuntament investiga els moviments il·legals des del 2016

HABITATGE ▶ L'Ajuntament ha imposat un expedient sancionador de fins a 600.000 euros a un multiinfractor que lidera un entramat de lloguer de pisos turístics sense llicència a la ciutat.

Segons va avançar *La Vanguardia* i va confirmar l'ACN, la xarxa opera des del 2016, moment en què va començar a comprar pisos i finques senceres mitjançant una organització de societats i persones vinculades entre si, que dividien "fent obres sense permís" per després llogar-los a turistes per menys de 31 dies sense tenir la llicència d'habitatge d'ús turístic. Des d'aleshores, ha acumulat 37 propietats entre els districtes de Ciutat Vella i l'Eixample, que ha dividit en més de 70 apartaments de lloguer a través de les plataformes Airbnb i Booking.

Darrerament, la xarxa ha passat de comprar pisos aïllats a comprar finques senceres al bar-

Pancarta al carrer d'en Giralt el Pellisser. Foto: Sindicat Habitatge Casc Antic

ri de Sant Pere, Santa Caterina i la Ribera, on ha fet o està fent obres il·legals, fins i tot les d'uns ascensors sense llicència. L'última adquisició que hauria fet l'entramat és tota la finca de Giralt el Pellisser 16, on hi ha 14 pisos i on viuen alguns llogaters antics que han presentat diverses queixes a

l'Ajuntament per obres sense llicència. De fet, aquest cas concret pot encaixar amb un delictes "d'assetjament immobiliari".

Segons el consistori, el multiinfractor al qual es vol multar tenia un paper "destacat" a la xarxa i s'encarregava de la gestió dels allotjaments i dels turistes.

L'Ajuntament transformarà la Clínica Barceloneta en el CAP

EQUIPAMENTS ▶ La Comissió de Govern de l'Ajuntament ha donat llum verda a la reserva de pressupost per a la compra de l'edifici de l'antiga Clínica Barceloneta i els tres edificis adjacents, en els quals la intenció és ubicar el CAP Barceloneta.

El consistori destinarà vuit milions d'euros per comprar l'edifici, situat al carrer dels Pescadors 82-94 del barri de la Barceloneta, i que inclou els tres edificis adjacents en un mateix conjunt. L'antiga Clínica Barceloneta era un centre

hospitalari d'atenció intermèdia que va funcionar del 1988 al 2014. L'edifici té gairebé 3.000 metres quadrats, en set plantes, ubicades en una finca de 600 metres quadrats.

El tinent d'Alcaldia i Regidor del Districte, Albert Batlle, va augurar que amb el nou equipament "la Barceloneta tindrà una assistència sanitària de primer nivell". A més, va afegir que "això haurà d'anar-se complementant en el futur amb altres temes llargament reivindicats pel barri com els serveis d'atenció a la gent gran".

Les obres de la ronda de Sant Antoni duraran 16 mesos

Les obres de la ronda Sant Antoni duraran 16 mesos. Foto: Ajuntament

URBANISME ▶ Les obres de la ronda de Sant Antoni, via que fa frontera entre el Raval i Sant Antoni, començaran el 8 de gener i duraran uns 16 mesos, segons explicaven el regidor de Ciutat Vella, Albert Batlle, i el regidor de l'Eixample, Jordi Valls, en una sessió informativa oberta al veïnat celebrada a l'Espai Calàbria l'11 de desembre.

La remodelació es farà seguint el projecte aprovat i comptarà amb una inversió d'uns 11,6 milions d'euros. "És el projecte inicial tal com estava, no hi ha cap

modificació", deia Valls, que subratllava que un cop s'hagi fet es treballarà en l'ordenació de l'espai.

Que l'Ajuntament tiri endavant el darrer projecte aprovat no ha deixat del tot content a totes les parts. La Plataforma d'Afectats per la Llosa de Sant Antoni afirma que estan "decebutos" perquè Collboni els va prometre que "no ho faria". En canvi, des de la Plataforma Pro Pacificació de la Ronda, de la qual formen part entitats del Raval, afirmen estar "satisfets" amb la decisió de l'Ajuntament.

José Manuel Juárez i l'Espai del Pi, Medalles d'Honor

RECONeixEMENT ▶ El passat 30 de novembre l'alcalde, Jaume Collboni, va entregar les Medalles d'Honor del 2023 en un acte que es va celebrar al Saló de Cent de l'Ajuntament. El guardó reconeix persones i entitats que amb la pràctica professional o social han contribuït a desenvolupar la consciència ciutadana i les virtuts dels valors cívics.

Les dues medalles que l'Ajuntament dona als districtes, en

el cas de Ciutat Vella, han estat per a José Manuel Juárez, de la Confraria de Pescadors, i l'Espai del Pi. Juárez la va rebre pel seu lideratge en la lluita per dignificar la feina del pescador i per millorar les condicions de vida dels companys de la mar i la seva dedicació des de la Confraria de Pescadors. I l'Espai del Pi pel seu 50è aniversari i la seva tasca en la construcció comunitària, teixint vincles entre infants i joves del barri Gòtic.

José Manuel Juárez. Foto: Ajuntament

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
 Dificultats de relació

www.javiercentol.com

☎ 625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
 Barcelona

ENTITAT HISTÒRICA pàg 8
Associació Antic Gremi
de Revenedors: seguint
un llegat de 545 anys

ENTREVISTA pàg 6
Salvador Capdevila, president
honorífic de la Boqueria: "La sort
que tenim és que hi ha turisme"

línialaRambla

El diari de l'icònic indret barceloní Número 13 · Desembre 2023 · linialarambla.cat

Confirmades les penes als dos terroristes del 17-A

Als principals autors se'ls manté els 43 i 36 anys de presó i al tercer encausat se li rebaixa de vuit a un any i mig pàg 9

Història de la ciutat

La mítica sala Sidecar
canvia de mans 41 anys
després del seu
naixement pàg 10

NADAL pàg 3
La Rambla s'impregna
d'esperit nadalenc
amb moltes activitats

OBRES pàg 9
Reobre una part del trànsit
a la part baixa de la Rambla

ELS MILLORS CUINERS pàg 10
L'Espai Boqueria viu una
jornada de cuina solidària

Foto: Sidecar

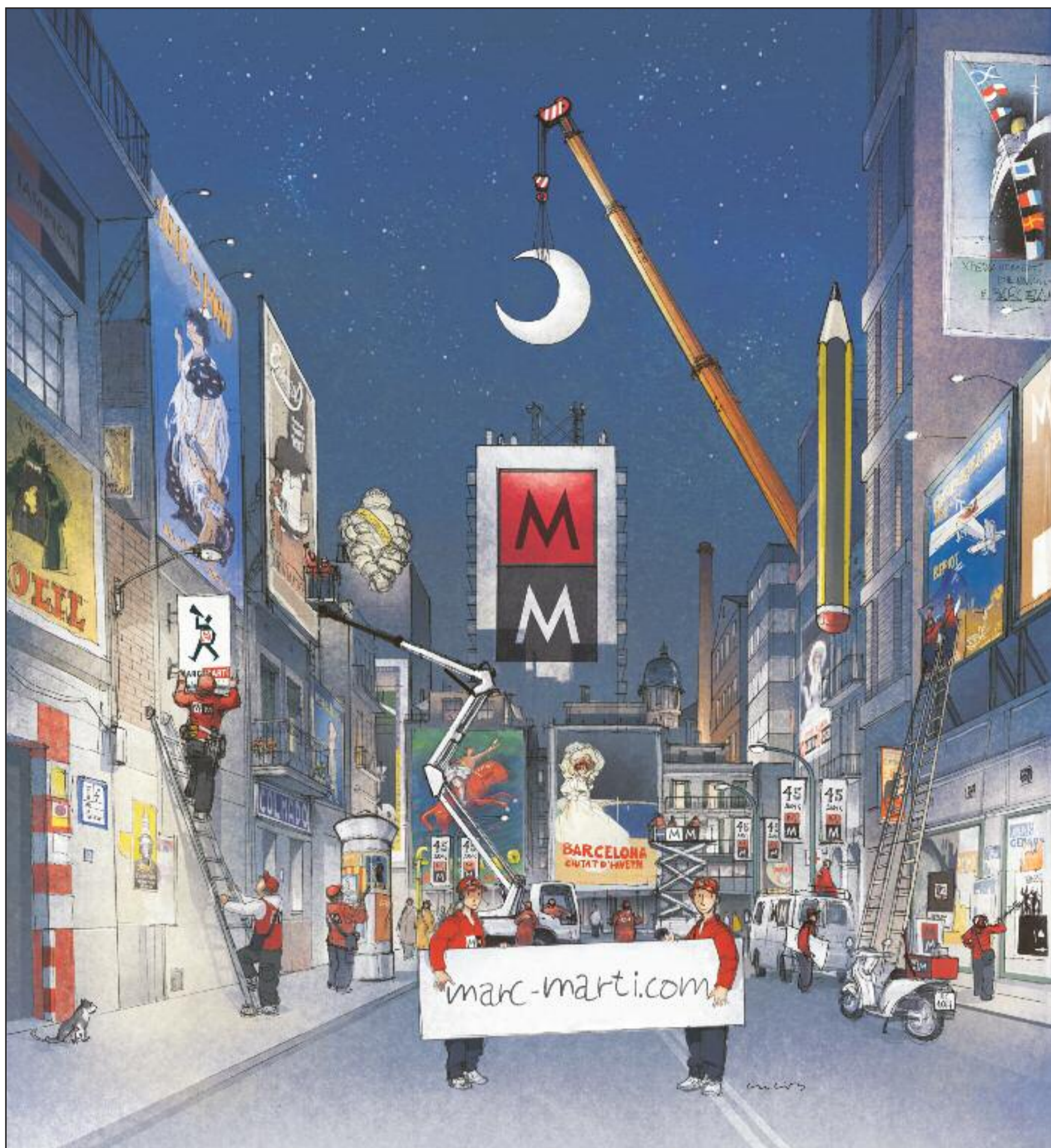

A Catalunya, 1 de cada 3 llars té dificultats per fer front als su bministraments, al menjar o al lloguer. No ho permetis. Tu hi tens molt a veure.

Fes un donatiu a
www.caritascatalunya.cat
ES69 2100 5000 5802 0008 9517
% bizum 38031

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MM
MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA
IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

Quatre imatges que evidencien la popularitat de la Rambla durant les festes nadalenesques. Fotos: Amics de la Rambla

La Rambla respira Nadal

- » La Fira de Santa Llúcia, el Festival de Nadal i la fira del Port Vell són les grans cites d'enguany
- » Amics de la Rambla organitza rutes per descobrir la Rambla més familiar i la més canalla

CULTURA ▶ Un cop més el districte de Ciutat Vella és un dels grans epicentres nadalenscs de la ciutat amb la Rambla com un referent indiscutible.

El passeig és el punt de partida o el punt d'arribada de totes les activitats nadalenesques que tindran lloc fins al dia de Reis al districte. Entre totes cal destacar les promogudes per Amics de la Rambla, que volen recuperar el paper cultural i tradicional que ha tingut aquesta via al llarg de la història.

FIRES DE NADAL

Fins al 23 de desembre encara es pot visitar la fira més antiga del món del pessebre i les tradicions nadalenesques, la Fira de Santa Llúcia, que se celebra a Barcelona des de 1786. Just davant de la catedral hi ha un total

de 211 parades, amb més de 180 espais de venda de productes estrictament nadalenscs i 30 parades de regals.

Mentrestant, al final de la Rambla, al Moll de la Fusta, hi ha una altra fira, més moderna, la gran fira de Nadal al Port Vell, fins al 7 de gener. Un espai lúdic amb cavallets antics i un trenet, espectacles, una pista de gel ecològica i una zona de paradetes de grans marques i petits artesans, així com un espai gastronòmic.

FESTIVAL DE NADAL

Fins al 29 de setembre la plaça Catalunya acull *Barcelona Festival de Nadal*, un espai creat per l'arquitecte i escenògraf Juli Sanjuan, on s'organitzen activitats familiars, als matins, i musicals, a la tarda. I cada vespre, espectacles de gran format: tea-

tre, música i arts visuals per a tota mena de públics.

Més clàssics d'aquestes dates: el Pessebre i l'arbre de Nadal a Ciutat Vella. Es poden veure a la plaça Sant Jaume fins al 5 de gener. Enguany el pessebre, dissenyat per Ignasi Cristià, és un homenatge a la tradició napolitana elaborat a partir d'un naixement barceloní al cent per cent. Si sou més tradicionals, al pati del Museu Marès, fins al 7 de gener, se n'hi pot trobar un d'estil tradicional dedicat a Sant Francesc d'Assís i inspirat en pintors de l'època, especialment Giotto di Bondone.

A la plaça Sant Jaume també hi ha l'arbre de Nadal de la ciutat, format per una sèrie d'avets petits i mitjans combinats per formar un gran arbre de Nadal de quinze metres decorat

amb motius de l'obra *El Trenchanous*, del compositor rus Txaikovski.

NADAL A LA RAMBLA

Del 22 al 30 de desembre els Amics de la Rambla reivindiquen el passeig com a espai cultura i ho fan, entre altres activitats, amb un seguit de rutes guiades que volen donar a conèixer tota la cultura, història i patrimoni que es poden trobar al llarg de la Rambla. Les rutes són gratuïtes, però, com que els grups són limitats, cal inscriure's al web d'Amics de La Rambla.

A més, el 29 de desembre l'entitat organitza la segona edició del *Rambling*, una proposta lúdica que mitjançant els telèfons mòbils permet descobrir fins a tres rambles diferents: la Familiar, la Nostàlgica i la Ca-

nalla. Un cop acabada l'activitat *Rambling* totes tres rutes estaran disponibles en línia i accessibles a través de qualsevol dispositiu mòbil.

L'HOME DELS NASSOS

I per Cap d'Any, a banda de les nombroses celebracions als diversos locals del passeig, l'Associació l'Arca de Noè i Amics de La Rambla organitzen conjuntament la tradicional passejada de l'Home dels Nassos de Barcelona, que cada 31 de desembre surt a passejar per la ciutat, ofereix nassos de pega a la canalla i una xocolatada, i finalitza el seu recorregut a la Plaça Sant Jaume on entrega les claus del 2024 a l'alcalde i al president. El recorregut començarà a les 11 del matí a la Casa dels Entremesos de la ciutat.

Rep l'actualitat
i les notícies
d'última hora
de **línialaRambla**

Estrenem
canal de
WhatsApp

Segueix-nos!

Mirada pròpia

La Rambla, destí de visita per als barcelonins

per Fermín Villar (president d'Amics de La Rambla)

Foto: ACN

Aquest any que ara acaba ha demostrat que, contràriament al que massa gent pensava arran de la pandèmia, o fins i tot desitjava, La Rambla continua sent un lloc que vol ser visitat per qualsevol persona que arriba a Barcelona. Això, que com tot el que té a veure amb el turisme té una gran part positiva, també implica les conegudes externalitats negatives. I la principal és que sovint el turisme guanya lloc ocupant espais i, especialment, relats, que han de ser per a gent de Barcelona i l'àrea metropolitana.

Conscients d'això, Amics de La Rambla i l'Ajuntament de Barcelona hem arribat a un acord per treballar plegats amb els objectius d'explicar La Rambla ja existent, la que trepitjaven les generacions precedents, i proposar nous atractius que animin la gent jove a visitar un passeig que també és i ha de ser seu. Tanmateix, el projecte té una part més de ciència i d'allò que ara se'n diu "big data" que vol analitzar i quantificar des dels fluxos de vianants fins als volums d'activitat econòmica i la seva distribució.

Aquesta col·laboració entre la nostra associació i el govern municipal compta amb un company de viat-

ge indispensable pel seu coneixement de la realitat sociològica dels viatgers: GetYourGuide, que és un portal en línia per a gent que vol viatjar o, senzillament, visitar llocs fent-ho amb una actitud de respecte amb l'espai visitat.

El que busquem les tres parts il·lusionades amb aquest projecte és fer que la gent de Barcelona apro-

La Rambla continua sent un lloc que vol ser visitat per qualsevol persona que arriba a Barcelona

fiti tot allò que La Rambla té per oferir-li. Però també, que els visitants i turistes respectin i valorin allò que estan gaudint.

Quan Barcelona no era turística, La Rambla ja ho era. Quan els il·lustrats del segle XIX feien el *Grand Tour* per Europa, ja s'hostatjaven a La Rambla. És a dir, mentre hi hagi un sol viatger voltant pel món, hi haurà un turista a La Rambla. Però el que busquem

Amics de La Rambla, GetYourGuide i l'Ajuntament de Barcelona és que l'oferta que trobi tothom no sigui pensada exclusivament per a turistes.

És un repte que pot sonar agosarat, però també ho era demanar una reforma de La Rambla com vam fer l'any 2012 o aconseguir la modificació d'execució d'aquesta mateixa reforma com hem aconseguit amb el canvi de govern municipal. Cal insistir que la reforma per ella sola no implicarà un immediat canvi de model social o comercial; cal també recuperar l'espai públic i garantir el compliment de normes i lleis.

Però, pensant més enllà, és on trobem la importància d'aquest projecte de renovar el relat de La Rambla, ja que hi tenim molt per explicar, moltes coses per fer i un munt de llocs i històries per descobrir.

Perquè, com bé va escriure Maria Aurèlia Capmany fa gairebé quaranta anys, "La Rambla és el carrer de les epifanies, de les descobertes constants, gairebé m'atreveria a dir de les aparicions, perquè tens la impressió que conèixer-la del tot, conèixer cada una de les seves incitacions, de les seves mostres, del rastre de la seva història; és, si no impossible, almenys molt difícil".

Aquí es piula

El Twitter en paper

@la_boqueria

Una gran marató de xefs per una causa solidària, @la_marato. Moltes gràcies a @CarlesGaig i @carmegasull, Jordi Esteve (@Nectarigourmet) i Manel Armengol i @gastro_barna, @romainforneil i @oscarmanresa i @oscarboc @DryMartiniJDLM i @carmencortesvid.

@Bcn_CiutatVella

Les obres de la Rambla acabaran el gener del 2027! Inici de les obres als quatre àmbits d'actuació: juny del 2024.

L'estiu del 2024 també finalitzaran els treballs del tram Colom-Santa Madrona, que ja s'estan executant.

@CarlosPaterC

La Rambla - Barcelona (1,2 km)

Este icónico paseo se extiende desde la Plaça de Catalunya hasta el antiguo puerto (Plaça Portal de la Pau), enriqueciendo la vida urbana y destacando como un lugar de gran interés turístico.

@Albert_Batlle

A la parròquia catòlica de ritus bizantí de Santa Mònica, Sant Josep i Sant Josafat, a la Rambla, a #CiutatVella, celebrant la festa de Sant Nicolau amb la comunitat ucraïnesa a #Barcelona, desitjant un futur de #pau i fraternitat a #Ucraïna i arreu del món.

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

grup comunicació 21

Subdirector d'edicions Línia: Albert Ribas
Edicions Línia: Albert Alexandre (diari metropolitana), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Dipòsit Legal: B 43220-2010

www.liniaxarxa.cat

Tribuna

La Rambla és de tots, però més dels seus Amics

per Francesc Robusté (catedràtic de Transport de la UPC i veí de la Rambla)

Foto: ACN

Fa un parell de decennis em vaig convertir en BoBo, *Bohemian Bourgeois*, i vaig anar a viure a Ciutat Vella. Soc un orgullós veí de la Rambla. Aquest riu de gent i diversitat que d'adolescent observava amb curiositat (llogava cadires a Canaletes només per a observar i aprendre), ara és el meu carrer, el carrer més emblemàtic de Barcelona i possiblement del món.

La Rambla és diversitat, distracció, història, cultura, seu de reivindicacions i disconformitats... La Rambla és solidària, tolerant, generosa, però també *cutre* i de vegades canalla i transgressora. Aquesta barreja i equilibri és part del seu atractiu.

Avui, però, ens trobem a un punt d'inflexió per a definir la Rambla del segle XXI i redefinir l'equilibri entre els ciutadans residents, els turistes i visitants i el comerç i activitats culturals. Hem de trobar un *win-win* basat en la ponderació i el respecte mutu. La meua àvia deia que "el poc agrada i el massa, cansa". Les reaccions químiques exitoses tenen el seu equilibri en composició de reactius i condicions de contorn.

Aprofitem l'oportunitat que la reforma urbanística ja començada no es limiti a un maquillatge físic, sinó que un paquet de mesures permetin dignificar l'entorn i corregir amb un rumb nou la deriva actual. Un nou equilibri o oasi, que deia Gato Pérez.

Viure a la Rambla m'ha fet millor persona, sens dubte. Segurament tindrà un lloc guanyat al cel... Però mentre no hi arribem (i desitjo trigar molts anys), estaria bé que els residents a la Rambla poguéssim gaudir del nostre barri amb unes condicions estàndards de serveis, preus i civisme.

Estem davant una pèrdua d'identitat flagrant (alguns pensen que "planificada"), no ja de la història, cultura i llengua catalana, sinó àdhuc de l'essència de la Rambla i, per osmosi, de tota Ciutat Vella. No proposo renunciar al turisme, sinó redreçar la seva massificació i estandardització. A Madrid cada Nadal regulen l'accés dels vianants amb carrers de sentit únic, accessos a les estacions de metro per franges horàries... En canvi, nosaltres no regulem la massificació de visitants i creueristes.

Si Ciutat Vella ha d'acabar com un parc temàtic per als turistes i la "reserva índia" de contenció de comportaments incívics, seria bo saber-ho. Un parc temàtic té normes: horaris, aforament, "reservat el dret d'admissió", es tanca de nit i es cobra entrada. I els ingressos van als residents, no com la (minsa) taxa turística que el 50% va a altres administracions i, a més, serveix per a promocionar el turisme. I si hem de ser una "reserva índia", haurem d'organitzar-nos internament.

La Boqueria ja ha deixat de ser el nostre mercat: els residents ni volem fruita tallada, ni sucs de fruita, ni empanades argentines. Potser es podria convertir en un conjunt de restaurants variats tipus 'El Nacional': com a mínim la gent aprendria una norma de civisme, el menjar asseguts a taula i no caminant pel carrer. Es podria deixar una parada de fruita (la de l'entrada sempre és impactant) i una de peix com a reminiscències del que havia estat el millor mercat del món.

El que sí que tenim clar és que no volem que Barcelona sigui el Magaluf gegant d'Europa. Per això calen estàndards internacionals quant a neteja, horaris i civisme (actes vandàlics, sorolls i àdhuc estètica i olors). Cal que la gent de la zona alta torni a voler visitar la Rambla sense pors ni males cares. Calen estàndards de ciutats obertes com Amsterdam (quarta ciutat del món més segura després de Tòquio, Singapur i Osaka), però on no es permet la disbauxa que s'ha permès a Barcelona, especialment en els darrers anys.

El nus gordià, el coll d'ampolla, la pilota (anava a dir la patata calenta) està a les mans de l'Ajuntament. Cal que l'Ajuntament faci els deures que no ha fet en els darrers decennis redefinint i regulant les seves concessions administratives a la via pública: "revifar" les flors, rescatar les concessions o traslladar els antics ocellaires (és el moment de passar a ser comerços "normals" a edificis de l'entorn i poder eixamplar la Rambla transitable), endreçar i estandarditzar les terrasses de bars i restaurants, etc.

I, especialment, presència: potser no calen Mossos o la Guàrdia Urbana contínuament, però la Ram-

bla necessita una xarxa d'agents cívics permanent (també a la nit) amb rostre amable i bon somriure que simplement vagin fent rondes i es deixin veure. Moltes accions incíviques es poden corregir sense coacció ni sanció, només amb presència (quan convinguin accions més contundents, els agents cívics criden a la Guàrdia Urbana o els Mossos, depenent del tema).

Recordo que en una assemblea de districte, l'anterior regidor de Ciutat Vella escoltava les mateixes situacions, peticions, injustícies i impotència dels veïns que es van repetint any rere any i "torejava" amb un cronòmetre i dient que no es podia fer res administrativament. Als que fa decennis que ens afaitem, aquestes "excuses de mal pagador" que deia el meu pare, no ens satisfan. L'Administració pot definir i regular-ho tot. Només cal que tingui voluntat de fer-ho i que sàpiga fer-ho (i si no en sap, la podem ajudar).

Els negocis han de respectar una identitat catalana, barcelonina i "marca" de la Rambla/Ciutat Vella quant a idiomes i oferta i han d'internalitzar les externalitats que generen als residents. Han de garantir que no hi hagi sorolls a partir de mitjanit, han de gestionar les concentracions de gent i barreres que creen cues (Granja Pallaresa o Loteria Valdés) que no poden bloquejar cada dia els portals i botigues annexes, de la mateixa manera que els restaurants que lliuren menjar amb "riders" els han de gestionar dins el seu local.

No cal ser un economista per saber que les activitats econòmiques s'han de regular. Els diners són quelcom simple i cruel. Des de fa temps l'urbanisme, fer ciutat, no es pot basar només en el projecte urbà físic; cal entendre de mobilitat i d'economia urbana. He dit mobilitat? Precisament soc expert en aquest tema, però ho deixarem per futures reflexions.

Esperem amb delit la reforma de la Rambla, però una reforma no només física i urbanística, sinó d'endreçament i de recuperació de la seva essència. La Rambla és de tots, però principalment dels que som els seus veïns, treballadors i visitants i som els seus amics. Els Amics de la Rambla.

Flaixos

@AmicsdeLaRambla: Torrons Vicens inaugura el Museu del Torró i la xocolata a la Rambla. Enhorabona a @TorronsVicens!

@RafaBurgosBCN: Una altra fitxa del Monopoly. Avui, la Rambla. Un nou carrer radiografiat dins el curs sobre el poder i BCN que fem amb la UAB. Gràcies per venir!

@historiesdebcn: Carrer de la Portaferriça. La "Porta Ferriça" era un dels portals de la muralla medieval, que seguia el traçat de la Rambla.

Capdevila és un cul inquiet que ha voltat per tot el món sempre amb l'objectiu de descobrir nous mercats i innovacions per facilitar el negoci als petits comerciants. Encara ara es nega a jubilar-se i ja té al cap un nou projecte.

Foto: Líniala Rambla

“La Boqueria és el mercat que té més parades tradicionals”

Salvador Capdevila / President honorífic de la Boqueria

Després de més de vint anys a l'associació de comerciants de la Boqueria, Salvador Capdevila encara belluga, i encara creu que els mercats de Barcelona poden remuntar. Ens ensenya, orgullós, l'Espai Boqueria i les iniciatives per promoure la cultura, l'única cosa que evitarà el tancament de més parades.

Andreu Asensio
LA RAMBLA

El 2005 el Congrés Mundial de Mercats va nomenar la Boqueria com el millor mercat del món. Encara ho és? Bé, evidentment la situació ha canviat i si no aturem la deriva canviarà encara una mica més.

Sembla que hi ha bufetades per aconseguir una parada. Sí que n'hi ha de bufetades. I es paguen preus impossibles. És una cosa bona per als comerciants, però no per al mercat.

La culpa és del turisme?

La sort que tenim nosaltres és que hi ha turisme. Si no, mig mercat estaria tancat a hores d'ara. Sense les parades dedicades al turisme, la Boqueria s'hauria remodelat, com tants altres mercats de la ciutat, i haurien desaparegut moltes parades pel camí. Ara bé, el turisme també ens ha obligat a transformar l'oferta. Per a nosaltres no és el més desitjable, però la gent s'ha de poder guanyar la vida.

La llei de l'oferta i la demanda.

La societat ens marca molt el camí. La Boqueria i els altres mercats no són més que un reflex del que passa. Nosaltres aguantem i som el mercat de Barcelona que té més parades tradicionals. Però la gent no cuina i estem passant una crisi important per aquest motiu.

Mala peça al teler...

Si el jovent s'adona que anar al mercat i cuinar és fer salut, i que fins i tot que és més econòmic comprar aquí que a altres llocs, tornarem a anar pel bon camí.

“Cal que a la Rambla hi hagi més espais culturals i menys souvenirs”

La Boqueria també era el mercat dels restauradors.

Encara ho és. Qui més qui menys reparteix a algun restaurant. Això ens permet tenir un assortiment de productes que normalment no es troba en cap altre mercat. La restauració ens demana foie-gras, pu-

lards, pintades, faisans... I així nosaltres en podem oferir també al nostre públic.

Vostè ha viatjat molt per Europa promovent els mercats. També estan en crisi a Europa?

Sí. A França, per exemple, hi ha mercats on la majoria de les parades són de degustació. Ho han fet així per poder sobreviure. Pel que fa a Espanya, el mateix. Depèn del mercat i de la ciutat es troben en fases diferents, però tots tenen el mateix problema.

Les remodelacions són una bona solució, en general?

El problema és que per poder pagar les inversions deixen instal·lar-se grans superfícies a dins, i això és posar la guineu a dins el galliner. Al principi es va dir que no oferirien producte fresc, però ara ja no accepten si no poden fer-ho. En general, aquests negocis pensen d'una manera molt diferent i són molt difícils d'encaixar amb les necessitats dels comerciants.

La reforma de la Rambla beneficiarà la Boqueria?

Jo crec que per donar qualitat al bar-

ri cal que tot vagi dirigit cap a la cultura. Nosaltres anem fent coses en aquest sentit a l'Espai Boqueria, però cal que a la Rambla hi hagi més espais culturals i menys souvenirs. Això donarà més categoria per a la gent que vingui. Si fem tot això, la gent de Barcelona tornarà a la Rambla. Jo tinc pensat un projecte al respecte, per a després de festes.

Què diu ara? No estava jubilat? Soc un cul inquiet i ara vull crear una organització d'amics o clients dels mercats perquè aquesta gent, que encara cuina i va a comprar al mercat, siguin prescriptors.

És una bona idea!

La va llançar l'anterior presidenta de Mercats de Barcelona, la Montserrat Ballarín, el dia del seu comiat

i jo l'he recollida. Buscarem quatre o cinc prescriptors en cada mercat que puguin arrossegar més gent, ni que sigui els dissabtes, perquè vinguin als mercats a comprar i després cuinin el menjar a casa seva. Tenim pensat portar-los a veure els productors, per exemple.

Perquè valorin la qualitat dels productes, oi?

Sí, cal que la gent conegui les dificultats dels agricultors i els ramaders i la millor forma d'apropar-s'hi és a través dels mercats.

Hi ha esperança, doncs?

Sí, jo crec que tard o d'hora tornarem. El que passa és que en aquest *impasse*... A veure si arribem a temps i no desapareixem pel camí. Hem d'anar per feina.

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

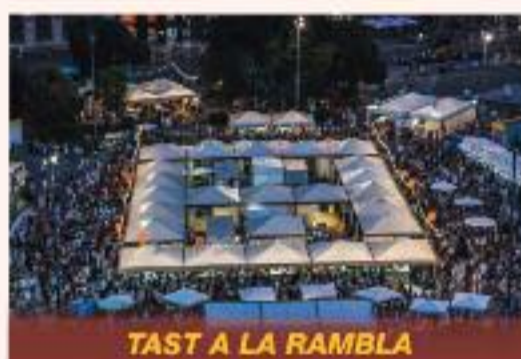
www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

Aquest any t'hem donat tots
aquests motius per

RAMBLEJAR!!!

FESTA MAJOR A LA RAMBLA

TAST A LA RAMBLA

FEM PAELLES A LA RAMBLA

PASSEJADA DE "CATRINAS"

RAMBLISTES D'HONOR 2023

LA RAMBLA VILA DEL LLIBRE

TALLERS LES FLORS, A LA RAMBLA

NADAL A LA RAMBLA

ACTIVITATS A LA MERCÈ

"VINE A DIBUIXAR LA RAMBLA"

SANT JORDI

RUTES I VISITES GUIADES

Al 2024 en tindràs molts més!

L'edició del 2022 dels Premis Nacionals de Comerç ha inclòs un reconeixement a títol pòstum a Joan Bayén, propietari del bar Pinotxo, amb gairebé 80 anys darrere del taulell que el van convertir en un personatge icònic del Mercat de la Boqueria.

El gremi més antic de la ciutat

» L'Associació Antic Gremi de Revenedors conserva la memòria d'un gremi que va néixer l'any 1447
 » Els Capítols regulaven les qüestions assistencials, comercials i laborals dels antics comerciants

HISTÒRIA ▶ És gairebé impossible determinar quin va ser el primer ofici de Barcelona, però ben segur que entre els deu primers hi ha l'ofici de la venda. A Barcelona hi ha un testimoni fidedigne, no només de l'existència d'aquest ofici sinó de com n'estava d'organitzat. El Gremi de Revenedors, el que ara podríem anomenar comerciants, va ser fundat a mitjan segle XV i és el gremi més antic de la ciutat.

L'Associació Antic Gremi de Revenedors, ubicada a la plaça del Pi, és l'encarregada de conservar aquesta tradició centenària, una activitat que va ser premiada fa poques setmanes amb una distinció del Consell Plenari del Consell Municipal.

VENDA I REVENDA

En concret, va ser el 12 de setembre de 1447 quan la reina Maria de Castella, en nom d'Alfons el Magnànim va signar a Barce-

lona el privilegi d'organitzar-se a la confraria o gremi de tenders revenedors, coneguts així perquè compraven els productes i els revenien als ciutadans. Sota aquest paraigua, i sota el patronatge de l'arcàngel Sant Miquel, hi havia sobretot els comerciants al detall de béns bàsics, com ara arrossos, fideus, mel, tonyina salada, anxoves, llegums, dàtils o sabó, entre altres.

L'activitat del gremi es regulava mitjançant uns Capítols, que especificaven els drets i deures dels comerciants. Aquells documents regulaven qüestions laborals, assistencials i fins i tot comercials, com el control de preus. Si hi havia dubtes sobre com interpretar-los, els agremiats elevaven una sol·licitud als prohoms perquè establissin unes Ordenacions. L'any 1613, per exemple, una d'aquestes ordenacions imposava per primera vegada un examen per poder regentar una botiga.

A l'esquerra, l'edifici del segle XIX que acull la històrica Associació Antic Gremi de Revenedors. Foto: Arxiu

PUNT DE TROBADA

Inicialment, els comerciants es reunien a una capella del convent de Sant Antoni Abat, al Raval, on també celebraven la festa patronal i altres actes religiosos. Però, el 1452, buscant un lloc més cèntric, van instal·lar-se a una capella lateral de l'església del Pi, que

llavors estava en construcció. Finalment, el 1678 es van traslladar a la seu actual de l'associació, al número 3 de la plaça del Pi, just davant de l'església.

CURA DEL PATRIMONI

L'entitat va deixar de ser un gremi a partir del segle XIX i es va

transformar en una associació que vetlla pel patrimoni heretat i que ofereix serveis assistencials al més d'un centenar de socis que en formen part. Però, sobretot, l'entitat conserva la memòria d'un ofici i dels primers comerciants agremiats, una proesa en un moment on moltes coses es difuminen.

EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE

Vine al

CENTRE

del Centre

EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE

EL TRIANGLE
El Centre del Centre

fnac
SEPHORA
New Store Concept
URBAN OUTFITTERS
havastrás
Amorino
LACOSTE
SIDESTEP

MAVANINA
SANT JORDI
STARBUCKE
TRAPPOUP
Hi Cream
JIMMY LION
PITCHER

El Tribunal Suprem rebaixa la condemna a un dels terroristes

ATEMPTATS ▶ Els atemptats del 17 d'agost de 2017 a la Rambla i a Cambrils són molt presents en el record, però també continuen vius a la judicatura, on s'estan jutjant els diversos recursos presentats tant per les acusacions com per les defenses. El 27 de novembre, es va saber que el Tribunal Suprem ha rebaixat de vuit anys de presó a un i mig la pena per a un dels condemnats pels atemptats terroristes. Es tracta de Said Ben Iazza, condemnat per haver deixat una furgoneta i un carnet als terroristes. Es considera que desco-

noeixia les intencions dels altres implicats i, per tant, se'l condemna per imprudència greu en un delictes de cooperació amb organització terrorista. D'altra banda, el Suprem ha confirmat les penes de presó dels dos principals acusats. Per a Driss Oukabir són 36 anys de presó i per a Mohammad Houli Chemlal 43 anys per pertinença a organització terrorista, fabricació i tinença d'explosius i d'estralls i lesions imprudents.

DUBTES RAONABLES

La sala del Suprem ha estimat en part el recurs de Ben Iazza perquè

Homenatge als morts, el passat mes d'agost. Foto: Amics de la Rambla

entén que hi ha dubtes raonables. "No identifiquem prova suficient que permeti concloure més enllà de qualsevol dubte raonable que el recurrent es representés finalment que amb la seva aportació coadjuvava les finalitats terroristes d'una organització criminal", ha dit el tribunal. I afegeix que tampoc es considera "prou acreditat que tingués una sospita qualificada que l'obligués a activar deures d'indagació".

Per aquesta raó se li rebaixa la pena a Ben Iazza, però no se l'exculpa, perquè, tot i això, s'adverteix "un greu incompliment de deures de cura que, en termes objectius, va propiciar actes de col·laboració eficaç amb l'organització

terrorista". A conseqüència d'aquest delictes, se'l condemna a la pena de presó, que ja ha complert i a una multa de 1.440 euros.

RECURSOS REBUTJATS

Pel que fa als recursos de les acusacions, la sala del Suprem ha rebutjat les pretensions de nul·litat del judici celebrat a l'Audiència Nacional i es descarta cap lesió del dret a l'exercici de l'acció penal. També ha desmuntat la conjectura que l'imam de Ripoll, Abdelbaki Es Satty, continuï viu i atribueix l'absència del seu telèfon i d'algunes targetes telefòniques a la deflagració. Part de l'acusació denunciava una confabulació que el jutge ha descartat.

Reobren el trànsit de baixada a la part baixa de la Rambla

OBRES ▶ Des del dimarts 28 de novembre torna a estar oberta la circulació descendent de la Rambla, a la calçada lateral Llobregat, en el tram comprès entre el carrer del Portal de Santa Madrona i el monument a Colom.

D'aquesta manera es recupera la configuració habitual del passeig, que permet als vehicles baixar des de la plaça de Catalunya fins a Colom sense haver-se de desviar per l'avinguda de les Drassanes. Les línies d'autobús afectades (59, V13 i N9) també recuperaran el traçat usual.

OBRES EN MARXA

Actualment, s'estan fent les obres corresponents a la primera fase de la remodelació del passeig, entre el carrer del Portal de Santa Madrona i el monument a

Colom, unes tasques que es preveu que acabin l'estiu vinent. En aquest àmbit, concretament, s'està modificant el traçat de l'avinguda de les Drassanes per allargar la Rambla i obrir-la al mar amb una nova plaça "que incentivarà els usos socials i renovarà la trobada entre el passeig, les Drassanes i Colom", segons l'Ajuntament.

Posteriorment, es faran els altres quatre trams d'obres, previstos: Santa Madrona-Arc del Teatre, Arc del Teatre-Liceu, Liceu-Portaferrissa i Portaferrissa-Canaletes. Amb l'actualització del pla, es treballarà en les quatre zones de forma simultània i el termini global de la remodelació quedarà reduït a trenta-dos mesos, és a dir, una mica menys de tres anys.

La part baixa ha recuperat part de la normalitat. Foto: Línia La Rambla

territori línia

36 municipis
metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniatarxa.cat grup comunicació21 el diari metropolità

Sidecar canvia de mans 41 anys després del seu naixement

CULTURA ▶ Una de les sales de concerts de referència de Barcelona, i a tocar de la Rambla, el Sidecar, canviarà de propietari a partir de l'any que ve.

Roberto Tierz, que va posar en marxa el negoci ara farà 41 anys ha decidit jubilar-se i traspasar el local de la plaça Reial als propietaris del bar Sauvage del Born. Una de les condicions de l'acord és el manteniment de la plantilla i de l'essència del mític Sidecar, tot i que hi podria haver canvis en el model de negoci i fins i tot en el nom.

HORA DE JUBILAR-SE

“Jo m'ho passo molt bé encara, però no sé si té molt de sentit que amb 65 anys continuï aquí... Però és una cosa vital meva, no hi ha cap problema amb la sala”. Així expressa Tierz com se sent després d'anunciar-se el traspàs. Però, tot i això, no ha volgut plegar de qualsevol manera i ha negociat la continuïtat de bona part del que significa el Sidecar per als afeccionats a la música. “Es queda la plantilla que teníem fins ara, de manera que hi haurà canvis, però es mantindrà l'essència. Això ho tenia molt clar i sense aquesta condició no hi havia traspàs”.

Una imatge d'un vermut a l'exterior de la mítica sala. Foto: Sidecar

Pel que al futur de Tierz, serà, sens dubte, més relaxat, lluny de les tensions de dirigir una sala: “Faré el que no he pogut fer durant aquests anys. Tinc un altre llibre entre mans, després de publicar fa pocs mesos *Este no es un libro del Sidecar*, i em dedicaré a coses que sempre he fet, però que ara tenia abandonades, com compondre i enregistrar temes. I a plantar tomaqueres!”. En qualsevol cas, assegura que continuarà “vinculat d'alguna manera a la música” i que anirà “a tots els concerts que pugui”.

CANVIS AL SIDECAR

Respecte dels possibles canvis del Sidecar, no hi ha res tancat. Tierz ha revelat que hi ha dubtes sobre si mantenir el nom, perquè sembla que el nou propietari vol fer una cocteleria amb actuacions en directe. El futur musical està garantit de qualsevol manera, perquè els patrocinadors volen que continuï havent-hi concerts i el públic, majoritàriament local, com explica el fins ara propietari, vol continuar anant a la plaça Reial a gaudir de la música en directe.

L'Espai Boqueria homenatja la cuina amb una 'Marató'

CUINA ▶ L'Espai Boqueria va acollir el passat 2 de desembre un esdeveniment que va reivindicar la cuina a Barcelona: una *Marató de Xefs* plena de *show-cookings* i tastos amb la presència de xefs molt reconeguts i prescriptors gastronòmics. L'activitat es va fer a favor de *La Marató de TV3*, que enguany se centra en la salut sexual i reproductiva.

CUINERS DE RENOM

Al llarg de tot el dia van desfilar pel mercat de la Boqueria cuiners distingits com Carles Gaig, del Restaurant Barcelona; Jordi Esteve, del Nectari Restaurant; Romain Fornell & Òscar Manresa, del Caelis i el Catalina Gavà Mar; Quim Márquez, d'El Quim de la Boqueria; Germán

Espinosa, del Restaurant Mae Barcelona; Ada Parellada, del Semproniana; i David Andrés, del Via Veneto. També hi va ser present, el Dry Martini by Javier de las Muelas, que va fer una exhibició de còctels.

UN ESPAI DE CULTURA

El president honorífic del Mercat de la Boqueria, Salvador Capdevila, ha destacat a *Línia La Rambla* aquest acte com una de les activitats culturals de petit format que s'estan promovent des de l'associació de comerciants per promoure la cultura a la Rambla i atreure l'atenció dels barcelonins cap al Mercat. Capdevila ha destacat que siguin precisament els xefs els protagonistes perquè “els cuiners són els prescriptors dels mercats”.

Ada Parellada, drete, durant el seu 'showcooking'. Foto: Mercat Boqueria

Creu Roja

UCRAÏNA ENS NECESSITA

COL-LABORA-HI

 www.cruzroja.es

 BIZUM al **33512**

 900 104 971

 Envia **SMS** amb la paraula **UCRANIA** al **38088** i dona **3€***

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

 5€ Manta (individual)

 33€ Set cuina (5 persones)

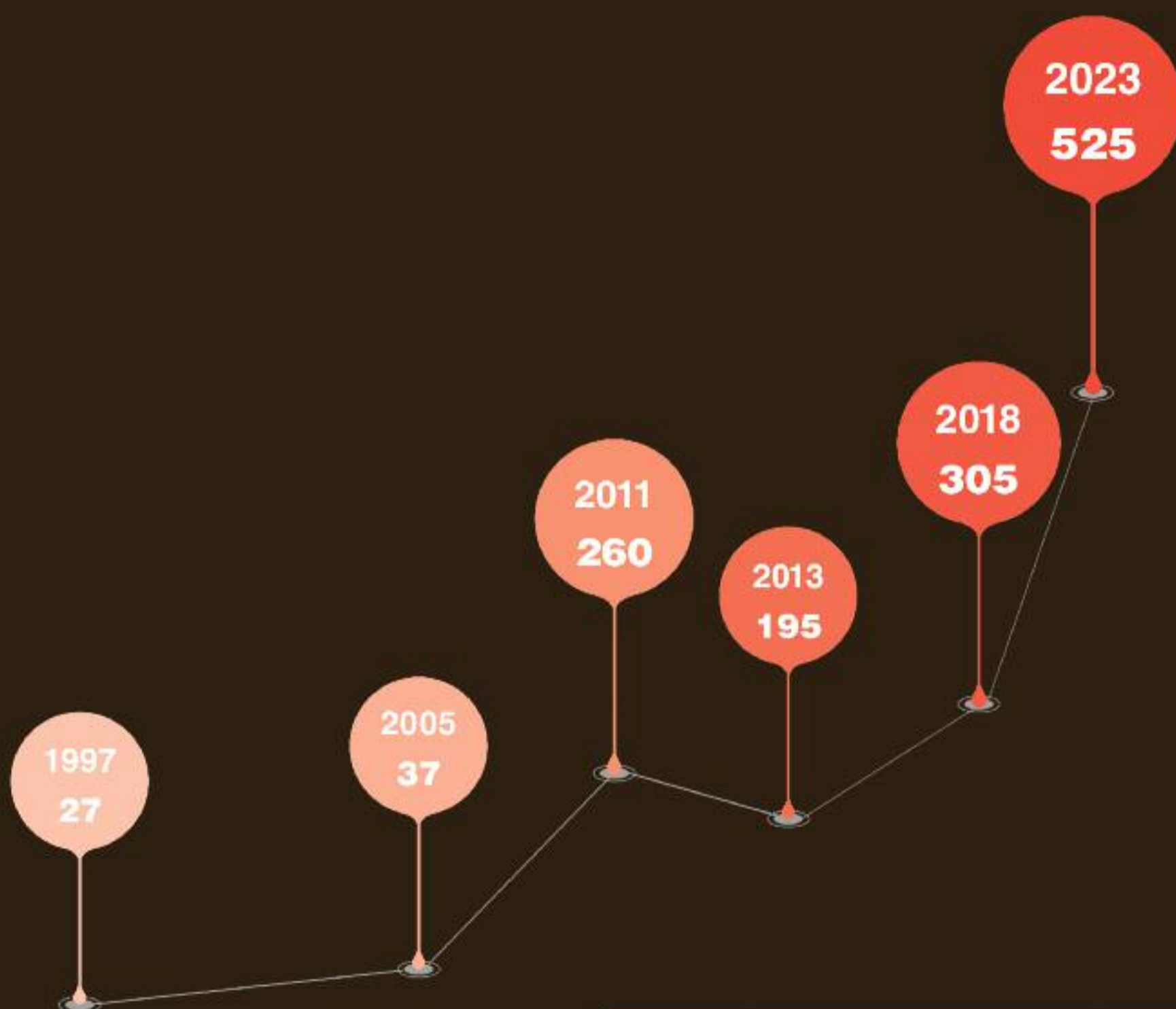
 20€ Tendals plàstics 4 x 6 metres

* L'import íntegre [3€ IVA *incl.] del missatge es destinarà a Creu Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, Yoigo, Euskaltel). Att. client 900 104 971 donatvos@cruzroja.es. Pol. Prot. dades www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhov / Ukrainian Red Cross Society

associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

amic

*“Mitjans de proximitat,
periodisme de confiança”*

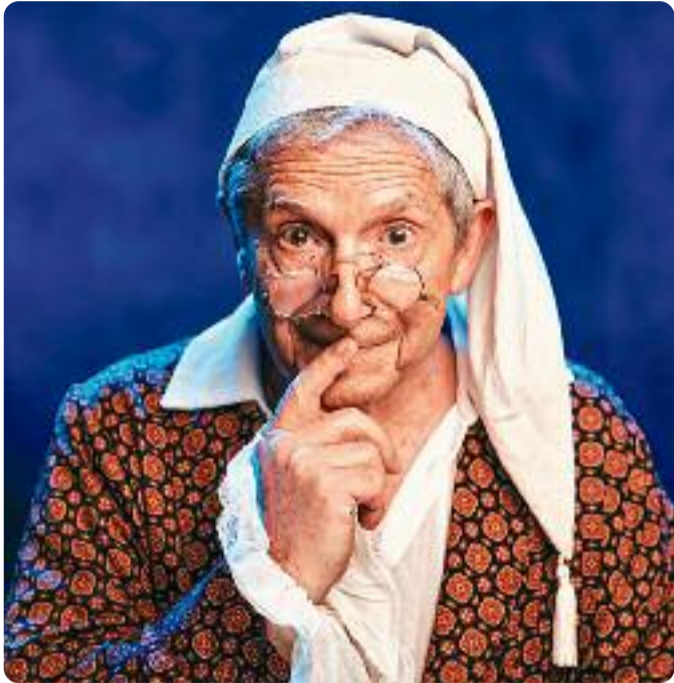

Més de 520 mitjans associats
www.amic.media

Agenda

Música | Que la força t'acompanyi

El Gran Teatre del Liceu ofereix el 26 de desembre a les 21:30 un concert molt especial, *Star Wars: La música de les galàxies*, amb la Hollywood Symphony Orchestra.

Joan Pera reivindica al Teatre Romea un Nadal durant tot l'any

📍 Teatre Romea

🕒 Fins al 27 de gener

Joan Pera torna als escenaris amb un espectacle fet a mida: *Tot l'any pot ser Nadal*. Una versió actualitzada i passada pel sedàs de Pera d'un clàssic d'aquestes festes, *El conte de Nadal*, de l'escriptor Charles Dickens. L'actor es posa en la pell del dolent de l'obra, Mr. Scrooge, el personatge de Dickens que viu les festes amb avarícia i soledat. En aquest cas, l'avi Joan és un home que ha oblidat l'esperit de Nadal i que descobrirà que tot és una qüestió d'esforç.

L'adaptació és obra de Jaume Viñas i la direcció de l'espectacle va a càrrec de Daniel Anglès. Pera està sol a l'escenari, però l'acompanyen les veus de Mont Plans, Roger Pera, Cristina Mauri i Irene Jódar.

Com és tradició durant les festes nadalenques, la funció prevista per a Cap d'Any inclourà tots els elements necessaris per celebrar l'arribada de 2024 al mateix.

Hospital, 51

Català-Roca

📍 Gran Teatre del Liceu

🕒 Fins al 18 de desembre

En el marc del centenari del naixement del fotògraf Francesc Català Roca, el Gran Teatre del Liceu li dedica una exposició al Balcó del Foyer. D'aquesta manera el Liceu s'afegeix als actes d'homenatge del centenari del seu naixement. Les fotografies seleccionades mostren la Rambla als anys cinquanta.

La Rambla, 51-59

Selma Bruna

📍 Plaça de la Mercè

🕒 21/12/2023 - 18:00 h

Primer projecte propi, primer àlbum en solitari ple de tendresa. La veu, el cant i el cor són els elements centrals que donen tot el sentit a les composicions de Selma Bruna. Un viatge íntim, fràgil i sensible fet en companyia de Sandra Monfort, Clara Fiol, Lucas Delgado, Amaia Miranda i Anna Ferrer.

Plaça de la Mercè, 9

Núria Garcia

📍 Avinguda Portal de l'Àngel

🕒 23/12/2023 - 18:00 h

Una proposta innovadora on la música creix a través de les noves tecnologies i la fusió de les cordes d'un violí amb la música electrònica. Efectes, sintetitzadors, bases electròniques, controladors, loops i una sonoritat personal i única que esdevé envoltant, evocadora, hipnòtica i delicada. Una proposta inhabitual sensible i vibrant.

Avinguda Portal de l'Àngel

Colomo & Radiofórmula

📍 Sidecar

🕒 23/12/2023 - 21:00 h

En Xavi, en Guillem i en Joan són tres humils persones que toquen i canten i que combaten el patètic vertigen de fer-se cada cop més grans i rondinaires amb les millors armes de què disposen: la nostàlgia i l'evasió. Després d'una exitosa gira que els ha dut per les millors àrees de servei, aquesta és l'última oportunitat de veure'ls.

Plaça Reial, 7

Al son del sur

📍 Sala Tarantos

🕒 Fins al 24 de desembre

Al son del Sur és un projecte on floreixen els sons que podríem considerar del sud d'Espanya. El cant i les guitarres andaluses ens transporten a paisatges llunyans, mentre el ball arrela amb el sud que ens és més pròxim. Hi participen les *bailaors* Ruth, Paqui i Katia, els *cantaors* Ana i Albert i el guitarrista Exequiel.

Pl. Reial, 17

Rambling

📍 La Rambla

🕒 29/12/2023

Amics de La Rambla organitza el segon *Rambling*, una proposta lúdica per jugar a La Rambla amb els telèfons mòbils i descobrir rutes diferents d'una manera divertida: la Rambla Familiar, la Rambla Nostàlgica i la Rambla Canalla. Per participar cal inscriure's a la pàgina web d'Amics de la Rambla.

La Rambla

Biennial del Pessebre

📍 Reial Cercle Artístic

🕒 Fins al 14 de gener

Enguany, la XIX Biennial del Pessebre a Catalunya pren lloc a Barcelona amb motiu dels 800 anys del Pessebre, per donar visibilitat al pessebre, i alhora donar a conèixer el moment artístic i creatiu del pessebrisme català. El pessebrisme a Catalunya compta amb un important arrelament i tradició.

Arcs, 5

Filomena Marturano

📍 Teatre Biblioteca de Catalunya

🕒 Fins al 26 de gener

Els aires d'Itàlia d'Eduardo De Filippo tornen a La Perla 29 per parlar-nos de l'amor i la venjança, de l'instint de supervivència i la petitesa humana. Un retrat a la napolitana on l'estima es posa a prova i ens recorda que l'amor és una força que a vegades rebota en direccions oposades.

Hospital, 51

Speed Dating

📍 Teatre Poliorama

🕒 Fins al 26 de gener

Els divendres, a les 23:00, teniu una cita amb *¿Buscas Pareja? Speed Dating*, una comèdia d'Ivan Campillo amb ell mateix, Mireia Clemente, Quim Casas i Núria Casas. S'apropa Nadal i la Sara i el Carles se senten prou tristos i perduts per a llançar-se a trobar parella a través del boig món de les cites ràpides.

La Rambla, 115

Jorge Semprún

📍 Museu d'Història de Catalunya

🕒 Fins al 4 de febrer

El Museu d'Història de Catalunya rendeix un homenatge merescut a Jorge Semprún. L'exposició *Jorge Semprún: una vida europea del segle XX* repassa la vida de l'escriptor espanyol i supervivent dels camps de concentració. Semprún va escriure sobre les seves vivències per mantenir viva la memòria dels crims nazis.

Plaça de Pau Vila, 3

Kataezome

📍 Museu Etnològic

🕒 Fins al 4 de febrer

L'exposició *Kataezome. El llegat artístic de Serizawa Keisuke* pretén destacar per primera vegada aquest patrimoni inèdit, singular i rellevant, acompanyat d'una selecció de peces tant de Serizawa com dels seus deixebles principals procedents de diverses col·leccions històriques de Catalunya.

Montcada, 12

Sama-Bajau

📍 Museu Marítim

🕒 Fins al 17 de març

Sama-bajau, nòmades del mar és una exposició sobre una comunitat pesquera experta que ha desenvolupat la capacitat de gestionar aquests recursos durant segles, sense exhaurir-los. Ara s'han d'adaptar a una realitat diferent a causa de la geopolítica, els conflictes i la discriminació.

Av. de les Drassanes s/n

Gran festa de Dàmaris Gelabert per celebrar 25 anys sobre els escenaris

📍 Teatre Poliorama

🕒 30-31/12/2023 - 12:00 h

Dàmaris Gelabert celebra els vint-i-cinc anys de carrera amb una darrera gira, acompanyada per The Grow Up Singing Band. A l'escenari també comptarà amb la participació d'un espectacular grup de ballarins i del pianista i director musical Àlex Martínez. Un concert pensat per a tota la família per gaudir escoltant, cantant i ballant les cançons que han fet coneguda a l'artista i també les seves últimes novetats. En aquesta ocasió, aprofitant les dates del concert, interpretaran un bon grapat de cançons del repertori nadalenc de la cantant.

Dàmaris Gelabert és una pedagoga, musicoterapeuta, autora i cantant de cançons

infantils que s'ha convertit en un autèntic fenomen. Des de 1998 ha editat uns setze àlbums i més de 200 cançons. El seu canal de Youtube supera els 800 milions de visualitzacions amb més de 2 milions de subscriptors i és el canal en català amb més visualitzacions i el primer canal de música en català que ha obtingut el Botó d'Or de Youtube.

Entre els seus vídeos més famosos destaquen *Els mosquits*, amb més de 300 milions de visualitzacions, *Els dies de la setmana*, que supera els 200 milions, *Les vocals*, *Bon dia o Qui soc jo?*, entre molts d'altres.

La Rambla, 115

ESTILS DE VIDA

Els joves són més vulnerables

Foto: Freepik

PREVENCIÓ

Cap als quaranta anys, quan arriba la maduresa per a la majoria, comencem a preocupar-nos per la nostra salut cardiovascular. Fins llavors ens considerem massa joves per preocupar-nos pel nostre estil de vida. Però hi ha problemes que comencen a actuar precisament quan som joves i, si no els prevenim, potser no servirà de res fer vida sana als quaranta. És un avís, en forma d'estudi, del Centre Nacional d'Investigacions Cardiovasculars.

Els investigadors del centre han descobert que les persones joves podrien ser més susceptibles als efectes negatius dels factors que afavoreixen l'ateroesclerosi, una malaltia que causa una mena d'enduriment de les artèries i que afecta les persones de mitjana edat amb nivells elevats de colesterol i tensió arterial. La raó és que les artèries de les persones joves són més vulnerables als efectes de l'alcohol i del tabac, per exemple.

Els resultats de l'estudi, publicats a la revista *Journal of the American College of Cardiology*, mostren que la detecció precoç i un control dels factors de risc podrien reduir l'impacte de la malaltia durant la mitjana edat. De fet, permetrien fins i tot revertir una malaltia considerada fins ara irreversible.

Les claus

REVISIONS

L'èxit de la medicina preventiva es basa en la importància de sotmetre's a revisions mèdiques des de ben aviat

ABUSOS

El consum elevat d'alcohol o de tabac durant la joventut poden causar futurs problemes cardiovasculars

VULNERABLES

Les artèries de les persones joves susceptibles de patir una futura aterosclerosi són més vulnerables

REVERSIBLE

La detecció precoç i un control agressiu dels factors de risc de la malaltia podrien evitar que fos irreversible

Foto: Freepik

**NECESSITEM ALIMENTS
BÀSICS PER CONTRIBUIR
A L'ALIMENTACIÓ DE MÉS DE
163 MIL PERSONES**

BANC DELS ALIMENTS
línia Ciutat Vella

Col·labora
bancdelsaliments.org

Nadala't

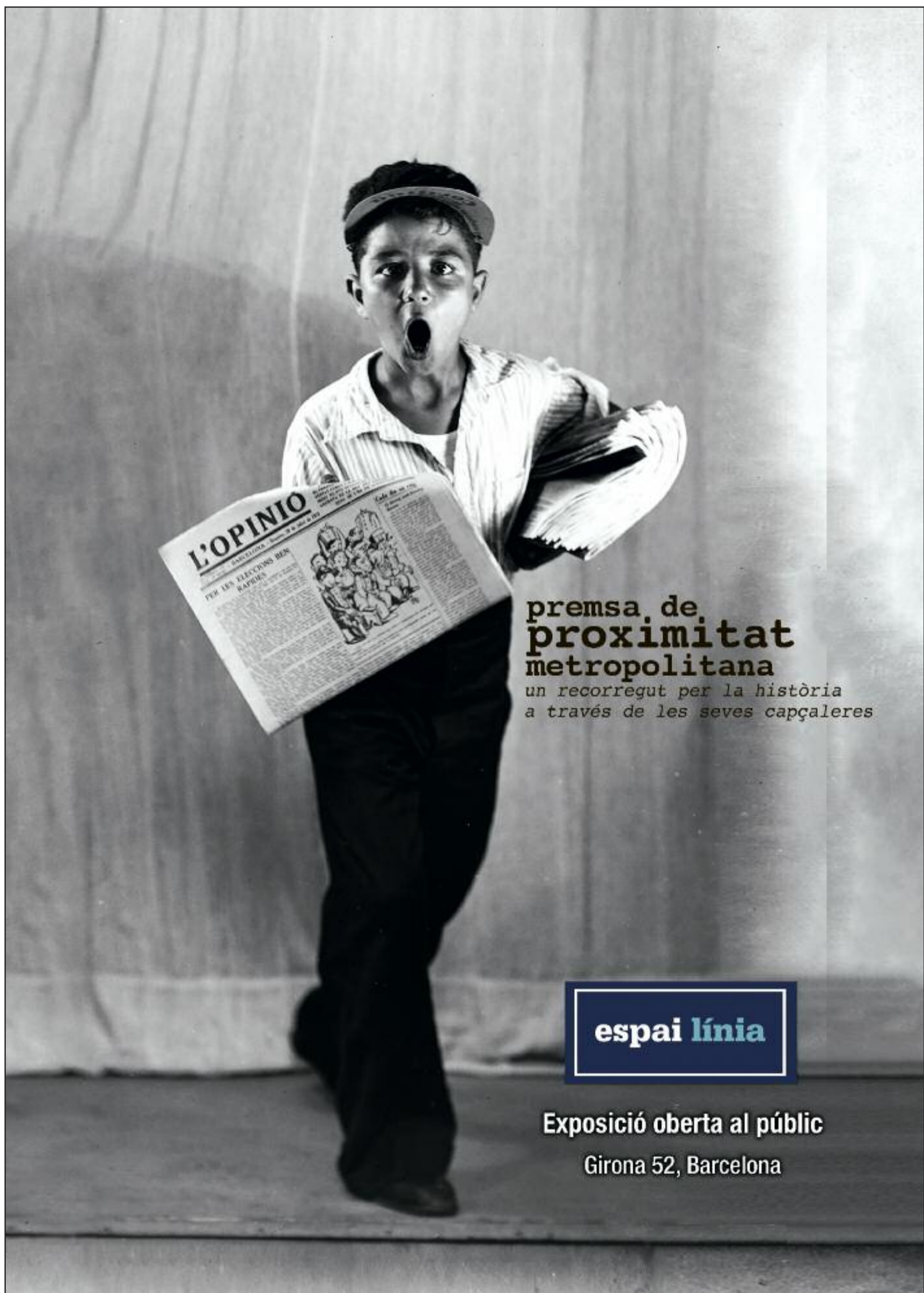
amb TMB

Nadala't: viu la llum del Nadal anant d'una banda a l'altra. Celebra, compra, passeja... Volta amb metro i amb bus, i arriba a tot arreu amb transport públic.

tmb.cat

Transports
Metropolitans
de Barcelona

premsa de
proximitat
metropolitana

*un recorregut per la història
a través de les seves capçaleres*

espai línia

Exposició oberta al públic

Girona 52, Barcelona

La Generalitat ha reconegut el Mariposa Negra Bar com l'establiment més innovador en el marc del Premi Nacional de Comerç, per ser pioner en el disseny dels seus propis gots utilitzant tecnologia 3D i ceràmica per fer els seus còctels d'autor.

L'optimisme marca l'inici de Nadal

» Les associacions de comerciants fan un bon balanç de les vendes fetes durant el pont
 » Amb aquesta bona arrencada, el sector espera que la campanya sigui millor que la de l'any passat

NADAL ▶ Nadal és, sens dubte, el període de consum per excel·lència i el comerç local ja ha començat a notar els seus efectes. Tot i que encara falten dies per començar a obrir els regals, al llarg del Pont de la Puríssima les vendes es van intensificar. Així ho mostren les primeres dades dels eixos comercials de proximitat. Per això el sector ha fet un bon balanç de l'inici de la campanya comercial nadalenca, amb la previsió que en els pròxims dies les xifres de vendes augmentin encara més.

BARCELONA COMERÇ

La Fundació Barcelona Comerç ha valorat "força positivament" aquesta arrencada de la campanya. Ho diu el seu president, Pròsper Puig, en declaracions a *betevé*. "Veníem d'un mes de novembre molt fluix en vendes i això ha fet que durant el pont obrissin més botigues", afirma Puig. Així doncs, davant d'aquest bon inici, des de l'entitat asseguren

que estan esperançats amb mantenir el bon ritme de vendes durant les pròximes setmanes i fins al dia de Reis.

En aquest sentit, Puig destaca que, tot i que aquests dies ja s'han fet compres de Nadal, la majoria es fan "de dilluns a divendres". "Som botigues de proximitat i els nostres principals clients són els veïns", comenta. Amb tot, assegura que les vendes dels festius també són destacades i importants.

BARCELONA OBERTA

En la mateixa línia, l'associació de comerciants Barcelona Oberta ha explicat a l'ACN que el pont va anar "molt bé" i celebrat l'afluència de gent que es va veure aquests dies. Segons Joaquim de Toca, portaveu de l'entitat, la combinació dels llums de Nadal i activitats com les de música i llum que es fan a la Casa Batlló fan que el centre sigui "molt atractiu" i tot això incentiva la gent a comprar.

Una imatge del passeig de Gràcia durant el Pont de la Puríssima. Foto: Blanca Blay/ACN

Davant de tot plegat, el portaveu assegura que des de l'entitat són "optimistes", ja que la gent està "més animada" amb les compres que el Nadal de l'any passat.

MILLOR QUE L'ANY PASSAT?

Pel que fa a les vendes que s'esperen des d'ara fins al dia de

Reis, el sector fa una bona previsió. En concret, el portaveu de Barcelona Oberta vaticina que el creixement serà d'entre l'1 i el 3% respecte a la campanya del 2022. Segons de Toca, aquest creixement serà "petit" a causa de la inflació, que afecta sobretot la butxaca del client local.

Amb tot, per la seva banda, Pròsper Puig, de Barcelona Comerç, també assegura en declaracions a *betevé* que, tot i l'augment dels preus, "la gent farà un esforç extraordinari i serà una bona campanya de Nadal". "Ens preocupa més el primer trimestre de l'any vinent", conclou.

Sabies que **Ciutat Vella** alberga el 47% dels comerços emblemàtics de Barcelona?

Descobreix el potencial econòmic del teu districte

La Casa
dels Barris

espai línia

Exposició
Economia de Proximitat,
l'economia dels barris

Girona, 52
Barcelona

Entrada lliure

9:00h a 20:00h de dilluns a dijous
9:00h a 14:00h els divendres

la Barcelona desconeguda

Turisme km0

Un homenatge molt sentit als soldats d'ultramar

LES CORTS/ Les guerres colonials de Cuba i les Filipines ens queden molt lluny, però també formen part de la nostra memòria històrica. Per aquesta raó, el Districte de les Corts, amb Cementiris de Barcelona, han rehabilitat, amb fons provinents de la taxa turística, el Panteó dels Soldats o Panteó dels Repatriats d'Ultramar, un mausoleu projectat el 1902 per l'arquitecte municipal Pere Falqués on es van enterrar els soldats que van lluitar en les guerres colonials de Cuba i les Filipines i com a conseqüència van acabar morint a Barcelona, al Sanatori de la Creu Roja. L'homenatge és especialment solidari perquè és un tribut a les víctimes d'una guerra que va afectar els fills de famílies humils.

El monument és de planta quadrada, d'uns deu metres de costat i consta de qua-

Va ser la Creu Roja qui va aconseguir un espai per als soldats de les guerres colonials

tre departaments on es distribueixen els nínxols. Es pot accedir als departaments interiors caminant a través de dues escales que discorren pels laterals i, a través dels dos primers departaments, s'accedeix als dos següents. Damunt del monument, just al centre, s'alça una creu amb inscripcions

Foto: Ajuntament

que fan referència a les persones repatriades que van originar el mausoleu.

INICIATIVA SENSE PRECEDENTS

El 27 d'agost del 1897, l'Alta Junta de Cementiris va aprovar el projecte de construcció d'un monument per acollir les restes dels soldats repatriats d'ultramar, que en aquell moment encara estaven enterrats de forma provisional. Es van exhumar i traslladar a la cripta un total de 725

cossos, que van ser enterrats als nínxols dels quatre departaments, i el dia 31 d'octubre del 1904 es va fer la cerimònia d'inauguració del nou espai.

Aquesta va ser una iniciativa sense precedents a l'Estat i fruit de l'acord que va propiciar la Creu Roja espanyola amb el municipi llavors independent de les Corts, que va cedir a l'organització un solar on poguessin ser enterrades les restes mortals dels soldats repatriats que

havien traspassat a conseqüència de la guerra.

El mausoleu es trobava fins ara en males condicions i els tècnics han recuperat la imatge original millorant el seu funcionament i han sanejat les pedres del monticle central. També s'ha reparat el paviment de la coberta i s'han arreglat les baranes que envolten la terrassa, mentre que a l'interior s'ha rehabilitat tot l'espai per eliminar patologies per filtracions d'aigua.

Vil·la Florida: una casa burgesa que ha fet un gran servei social al barri

SARRIÀ - SANT GERVASI/ L'edifici que avui acull el Centre Cívic Vil·la Florida ha passat per unes quantes vicissituds al llarg de la història. Originalment, la finca delimitada pels carrers de Muntaner, Reus, Sant Gervasi de Cassoles i del Bisbe Sivilla va ser la residència d'un grup de famílies de la burgesia catalana: els Santcliment, els Arimon i els Calvet, entre d'altres. A mitjan segle XX es va convertir en l'Escola de Puericultura, que es va mantenir en funcionament durant quaranta anys i per on van passar molts professionals de l'ensenyament i nombrosos infants.

Després del tancament, l'edifici va patir un deteriorament progressiu, fins que l'any 2004 l'Ajuntament va adquirir la finca i la va transformar en un equipament de barri. Primer es van rehabilitar els jardins i després es van dur a terme les obres per convertir la Vil·la Florida en nou centre cívic de Sant Gervasi. La reforma va permetre conservar l'edifici principal, substituint els afegits no originals per un cos funcional a partir del primer pis. També es van eliminar les barreres arquitectòniques i es va millorar la comunicació dels espais interiors amb els jardins.

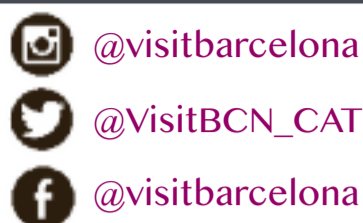
Foto: Aj.

Una casa-fàbrica tèxtil just al centre de la ciutat

CIUTAT VELLA/ L'any 1779, el fabricant d'indianes Pere Vermell va comprar uns terrenys al carrer Jonqueres, al número 10, per construir-hi un model molt estès durant aquells temps: una casa-fàbrica. L'edifici de tres plantes combinava els habitatges del director i dels tècnics amb la zona de feina o quadra, tot al voltant d'un pati, on treballaven 150 operaris en 50 telers. Primer s'hi va instal·lar la societat Pere Vermell i Cia i, després, al segle XIX, la família Martí. Actualment, a l'antiga casa-fàbrica Vermell-Martí hi ha un restaurant i apartaments.

Foto: Aj.

la Barcelona desconeguda

Un gran espai verd rodejarà la Casa de l'Aigua de Trinitat Vella

Foto: Ajuntament

SANT ANDREU/ La Casa de l'Aigua és un tresor prou conegut pels veïns de la Trinitat Vella i fins i tot de Barcelona, perquè va ser una part important d'una gran infraestructura de canalització per millorar la capacitat de cabal i l'abastiment d'aigua a la ciutat durant el segle XX. Cal recordar que des d'on avui hi ha el barri de la Trinitat Vella s'impulsava l'aigua fins al dipòsit ubicat a l'actual Trinitat Nova, on es clorava i des d'on es conduïa al nucli antic de la ciutat, inclosa la Barceloneta. Però avui destaquem la Casa de l'Aigua perquè molt recentment s'ha aprovat la remodelació dels entorns de l'edifici, cosa que convertirà l'antic edifici en un espai verd de referència al barri millorant-ne l'accessibilitat, creant nous recorreguts i un espai de refresc i renovant l'àrea de jocs infantils.

MÉS ESPAI I UNA ÀREA INFANTIL

La remodelació preveu fer els espais més accessibles. L'esplanada es conformarà amb un pendent transitable tant per a vianants com per als vehicles ocasionals de manteniment, i es crearan diversos recorreguts amb paviments accessibles que enllacin amb els altres espais de l'àrea verda. Pel que fa a la millora de les connexions, està previst construir una nova escala que connectarà l'avinguda Meridiana amb la parada de bus situada al carrer Pare Pérez del Pulgar.

Fruit de la renovació, l'entorn de la Casa de l'Aigua disposarà d'una nova zona de jocs infantils que potenciarà el joc amb la natura amb elements de materials naturals que fomentin les activitats lúdiques d'enfilar-se, lliscar, fer equilibris i experimentar amb l'entorn.

També es crearà un espai de refresc, d'uns cinquanta metres quadrats, dissenyat amb la complicitat de les entitats del barri, que recuperarà íntegrament la font-brollador de la Casa de l'Aigua, que ara mateix no funciona.

La Casa de l'Aigua va ser construïda per la companyia pública municipal barcelonina Aigües de Montcada entre els anys 1915 i 1919, després que una epidèmia de tifus causés una gran mortaldat el 1914 a causa de la contaminació de l'aigua. Entre el 2007 i el 2013, l'Ajuntament va dur a terme una reforma del conjunt patrimonial, que està format per l'estació de bombeig, a la Trinitat Vella, la galeria subterrània que travessa l'avinguda Meridiana i l'estació receptora i planta de tractament, amb capacitat per a 10.000 metres cúbics d'aigua, al barri de la Trinitat Nova.

Nou Barris

La darrera masia de Nou Barris per rehabilitar

La masia de Can Carreras, al Parc Central de Nou Barris, és un dels últims records de com era la vida a Barcelona abans de la industrialització. Està previst que l'edifici es transformi en un nou equipament per al barri, concretament en una escola bressol, però les obres mantindran l'aspecte de l'última gran masia que queda a Nou Barris pendent de rehabilitació.

UNA MASIA MOLT FÈRTIL

La ubicació de la finca, damunt d'una mina d'aigua procedent de Collserola, fa pensar que Mas Sala, el primer nom que se'n conserva, devia ser una masia molt productiva en l'antiguitat. Lluís Guarro i Casas, un conegut fabricant de paper, la va adquirir al segle XIX i li va donar el seu nom actual, Can Carreras. L'any 1914 hi van arribar els masovers Josep Mompert i Rita Estadella, que van recuperar el seu esperit agrícola original, substituint les flors i els arbres fruiters per vinyes, cereals, garrofes, verdures i hortalisses. Després de la guerra, la finca, que limitava amb l'actual passeig de Valldaura, la plaça de Karl Marx i, pel sud, amb el torrent de Can Peguera, es va parcel·lar i vendre, i els camps es van convertir en un grup de cases, conegudes com el barri de Can Carreras, ara desaparegut. Finalment, als anys noranta, es va expropiar l'edifici per incorporar-lo al Parc Central de Nou Barris.

Foto: Aj.

La cúpula modernista amb una història que sorprèn

Foto: Ajuntament

L'EIXAMPLE/ La cúpula és la part més coneguda de la Casa Estapé, un edifici ubicat al número 6 del passeig de Sant Joan que ha esdevingut un dels emblemes del Modernisme a Barcelona. Però aquesta famosa cúpula no estava planificada originalment. Va ser, més aviat, un bon invent de l'arquitecte per cobrir un afegit de darrera hora, el taller de treball d'un artista.

La Casa Estapé, també coneguda com a Casa Enric Laplana, el nom del propietari, és un edifici residencial de cinc pisos més un altell, dissenyat l'any 1907 per Bernardí Martorell i Rius, un arquitecte de l'època ben influenciat per l'obra d'Antoni Gaudí i Lluís Domènech i Montaner, i també per la d'artistes centreeuropeus molt populars en aquella època. La seva obra és un paradigma del

modernisme més ortodox que imperava en aquell moment. S'aprecia en l'ús d'estuc als primers pisos i de maó vist als pisos superiors, de pedra a la tribuna del primer pis o en la decoració de la façana i els volums contundents. També en els esgrafiats florals a la façana, els treballs de ferro forjat a les baranes dels balcons o la ceràmica vidriada de colors.

La famosa cúpula és l'acabament perfecte d'aquesta obra. Coberta de teules vidriades amb forma d'escates de colors blanc i verd, i rematada per una creu de ferro, fa la funció de cobrir un altell que no estava previst inicialment. Va ser un amic de Bernardí Martorell, el també arquitecte Jaume Bernades, qui va demanar-li construir aquest afegit per instal·lar-hi el seu taller de pintor. I a sobre s'hi va col·locar la famosa cúpula.

Cultura de Barri

Espai Línia | Cicle 'Cultura de Barri'

L'Espai Línia acull durant aquest mes de desembre el cicle *Cultura de Barri* després d'una prèvia en forma de conversa amb el regidor Xavier Marcé. Tota la informació, a espailinia.cat.

Uns gegants sense fronteres

CULTURA POPULAR ▶ L'any 1998, les icòniques figures que coronen la Casa Milà passaven a formar part de la imatge festiva barcelonina convertides en gegants. Naixien així els Gegants de la Pedrera, creats per l'artista Toni Mujal per encàrrec de la propietat de l'edifici, l'Obra Social de Catalunya Caixa (ara, Fundació Catalunya-La Pedrera). En aquell moment, ja fa 25 anys, Karen Mejía no havia trepitjat mai Barcelona. Actualment, en canvi, aquesta dona nascuda a l'Equador és l'ànima de la colla que fa ballar aquests gegants tan gaudinians.

Recapitem. Els Gegants de la Pedrera van ser concebuts més per ser exposats que no pas per sortir a ballar. Per aquest motiu, durant molts anys van ser força inactius i van passar temporades llargues tancats. El 2011, però, el seu creador els va restaurar per fer-los més fàcils de portar. Va ser gràcies a l'impuls i al finançament de la Coordinadora de Gegants de Barcelona, entitat a la qual, a partir d'aleshores, la fundació propietària dels Gegants de la Pedrera els en va cedir l'ús.

La Coordinadora de Gegants, doncs, va assumir l'activitat i el manteniment de les figures vinculades a la

Casa Milà. Però va ser només durant vuit anys, ja que, el 2019, es va crear la colla pròpia d'aquests gegants, l'Associació d'Amics i Amigues dels Gegants de la Pedrera. Tot i ser una entitat jove, avui dia ja supera la seixantena d'integrants, en bona part gràcies a Karen Mejía, que n'és la presidenta, i a Dani Codina, el cap de colla.

CULTURA POPULAR DIVERSA

Tenint en compte que la comunitat estrangera no acostuma a estar gaire representada en les entitats de cultura popular, el cas de Mejía, que en presideix una, és excepcional. Conscient d'això, ha intentat canviar les coses des que forma part dels Gegants de la Pedrera. "Veia que era un món una mica tancat i trobava que això no tenia sentit. Si es vol donar a conèixer la cultura popular, cal obrir-la a tothom", subratlla Mejía. Ara, celebra, "hi ha més diversitat" a la colla, amb membres del Senegal, Itàlia, Rússia i l'Argentina. "La integració és una obligació moral de la nostra associació", deixa clar aquesta dona, que també participa en els Castellers de Barcelona i la Cabrònica del Nord, la colla de diables del Fort Pienc.

Un grup de teatre per acostar a tothom la passió per actuar

TEATRE ▶ Sant Antoni és un barri amb una tradició teatral molt arrelada. El grup El Triangle, fundat l'any 1981, és un dels màxims exponents d'aquest vincle entre el barri i les arts escèniques, però hi ha altres projectes veïnals que miren d'acostar a tothom la passió per actuar. Un d'aquests és el grup de teatre de l'Associació Veïnal de Sant Antoni, creat ara fa dos anys i dirigit per Aïda Bosque.

Durant la tardor del 2021, quan la pandèmia ja permetia fer activitats però encara les condicionava força, diversos veïns van voler tornar a fer teatre. Havien estat integrants del grup de teatre del Centre Cívic Cotxeres Borrell,

"Tres dels integrants són persones que no havien fet mai teatre", destaca la directora Aïda Bosque

que amb la crisi del coronavirus es va aturar, i van decidir formar un nou grup que assagés al local de l'AV de Sant Antoni. Aïda Bosque, filla d'una de les impulsores del nou grup, es va oferir com a directora, aprofitant la seva experiència fent i ensenyant teatre. I així va començar tot.

Actualment, són set els membres que formen el grup. "Tres dels integrants són persones que no havien fet mai teatre", destaca Bosque. Per a ella, això és una bona notícia, perquè vol dir que la iniciativa és capaç d'animar la gent a endinsar-se per primera vegada en el món del teatre. Pel que fa a la mitjana d'edat, hi ha un noi que està en la vintena que s'hi ha afegit aquest any, mentre que la resta superen els cinquanta anys.

L'aniversari de la Nollegiu col·lapsa el carrer

Foto: Nollegiu

LITERATURA ▶ El 27 d'octubre del 2013, obria al número 20 del carrer de l'Amistat una nova llibreria, la Nollegiu. L'àmplia oferta d'activitats que acollia la botiga i la bona rebuda per part del veïnat van fer que el primer local quedés petit al cap de dos anys, havent-se de traslladar el 2015 al carrer de Pons i Subirà, número 3. Precisament, aquest carrer va ser l'escenari, el passat 29 d'octubre, de la celebració del desè aniversari de la llibreria del Poblenou.

L'acte va ser tota una festa i va comptar amb la presència d'una setantena d'autors. Veïns i clients, per descomptat, tampoc es van voler perdre l'esdeveniment: "Des de les onze del matí fins a les dues del migdia van passar per aquí unes mil persones", destaca el llibreter i fundador de la Nollegiu, Xavier Vidal. Tanta va ser l'afluència a Pons i Subirà que algú va dir a Vidal que el carrer havia quedat col·lapsat. Aquest, justament, era el seu objectiu: "Que la cultura col·lapsés el carrer per un dia".

Nollegiu va obrir una segona llibreria al Clot l'any 2019, situada al número 588 del carrer de València i que celebrarà el quart aniversari el 17 de desembre. Una altra festa.

Foto: Ajuntament de Barcelona

L'òpera arriba als eixos comercials del districte de Nou Barris

MÚSICA ▶ La Fundació Barcelona Comerç va engegar el 3 de novembre la programació d'una sèrie d'actuacions gratuïtes d'òpera a determinats comerços de Nou Barris. Així, tothom a qui li agradi aquest gènere musical podrà gaudir de sis actuacions a tot el districte fins al 2 de gener del 2024.

Els recitals s'aniran fent de manera esglaonada durant els dos mesos de la iniciativa i agrupats per eixos comercials. Sempre tindran lloc de dos quarts de sis de la tarda a dos quarts de nou del vespre a diferents comerços, excepte al Turó de la Peira, on s'avançarà l'horari: aquí es faran de les cinc de la tarda a les vuit del vespre, mitja hora abans.

El primer concert es va celebrar el 3 de novembre a l'Eix Nou Barris i la següent actuació va ser el 17 de novembre a l'Eix Fabra Centre-Entorn Virrei. La programació continuarà el 22 de desembre, quan es faran dues actuacions a Roquetes i a la Zona Nord. Finalment, l'Òpera al comerç de Nou Barris s'acabarà el 2 de gener del 2024, també amb actuacions a dues zones: a la Trinitat Nova i al Turó de la Peira.

Es tracta d'una iniciativa que aposta per la fusió del comerç i de la cultura, traslladant la posada en escena dels grans teatres a les botigues de proximitat de la ciutat; espais de comerç, però també de veïnatge i de cultura.

Foto: Barcelona Comerç

barcelona.cat/nadal

PESSEBRE

Barcelona celebra 800 anys del pessebre!
Consulta les activitats commemoratives i
altres propostes per gaudir del Nadal al
web de cultura popular

**ARA VE NADAL
ARA VE BARCELONA**

**Ajuntament de
Barcelona**

L'inesgotable David Balaguer

» El periodista esportiu barceloní ha escrit 'El digestiu de la veritat', 14 relats sobre la condició humana
 » "A mi sempre se m'ha considerat un paio molt estrany, però... Què vol dir ser estrany?", es pregunta

Toni Delgado
BARCELONA

David Balaguer (Barcelona, 1976) és un imant d'anècdotes i espontaneïtat. Mentre l'estic retratant amb la càmera, apareix en escena una dona molt inquieta. "O sigui que aquest llibre l'has escrit tu i et dius David Balaguer... Doncs me'l compraré", li promet l'espontània, que podria ser un dels personatges d'*El digestiu de la veritat* (La Magrana) i ja és material potencial per a les seves col·laboracions a *Vostè primer* (RAC1), *Planta baixa* (TV3) i *La Caravana* (Ràdio Estel). Etern perseguidor d'històries, idees i matisos, el periodista esportiu i coordinador del Màster 360 en Ràdio i Televisió (Radiofònics) sempre té els ulls i les orelles ben oberts.

Som a l'illa entre els carrers Consell de Cent i Girona. Molt a prop, al pis dels seus pares, a Roger de Flor, Balaguer va narrar milers de partits imaginaris de futbol amb jugadors i competicions de collita pròpia. "Nena, quin programa vols veure avui?", li preguntava a la seva germana Berta, que triava entre els espais anunciats a la graella del canal de televisió del petit David. L'àvia Mercedes, escriptora de novel·la rosa i amb experiència a la ràdio, ho tenia clar: "Aquest marrec acabarà sortint a la tele".

"Fins que no van ascendir a la feina al pare, l'Antonio, a casa anàvem al dia i no teníem vídeo ni ordinador. El meu accés a l'oci eren els llibres, que devorava i em van ajudar a des-

fermar la imaginació", recorda Balaguer, que es retrata com a "força solitari i, alhora, molt sociable, i amant del silenci, i això que visc a Barcelona [el Poblenou] i no callo mai".

El digestiu de la veritat és un conjunt de 14 relats sobre la condició humana farcits d'imaginació, humor, crítica i reflexió, i amb un punt terapèutic. Hi ha una cura infinita per cada detall. El protagonista de les històries, que comparteix unes quantes dèries i experiències amb l'autor, converteix certs conceptes en personatges i hi parla mentre li van passant coses. "Amb tu no existeix la recaiguda", li exposa a la joventut. "Ets la reductora de disgustos", li diu a la desconfiança. La farsa, la intuïció o la nostàlgia són alguns dels altres protagonistes d'un llibre que té com a germen *El món irreal*, la secció de contes surrealistes que l'eixamplenc tenia a *El món a RAC1* de Xavier Bosch.

PERE CALDERS

Mentre llegeixes l'obra, sents la veu, les pauses i el vitalisme de Balaguer. Quan li comento que em recorda a Pere Calders, fa allò que tant li agrada fer: descol·locar-te. "Ara et quedaràs de pedra... Pere Calders era l'avi del meu millor amic, l'Arcadi Marcet Calders, a qui conec des dels dos anys. Recordo a Pere Calders assegut al sofà als aniversaris de l'Arcadi. La seva figura m'imposava molt perquè les seves històries em fasciaven", confessa, emocionat. De Calders ha heretat l'humor negre, l'absurditat i el fet de riure's de tot, i de Roald Dahl, l'interès per les misèries humanes, que l'entre-

David Balaguer amb el seu llibre 'El digestiu de la veritat'. Foto: Toni Delgado

vistat anomena "soterrani humà". El món fosc.

S'identifica amb un personatge de Dahl, Matilda, a qui també li va canviar la vida una professora [Jennifer Honey]. En el cas de Balaguer, va ser l'Anna, que impartia literatura al desaparegut institut Unitec de Rambla de Catalunya: "Jo anava molt perdut per la vida i tenia moltes inseguretats, i ella em va entendre i va veure que, per com m'expressava i captava l'atenció de la classe, la ràdio podia ser el meu destí. Era un mitjà que ja m'encantava, però no m'hi veia treballant". L'Anna és una de les "aparicions estel·lars", "persones amb qui t'entens i que t'entenen", que s'ha trobat a la vida.

La Mercè, la mare, és qui més l'ha entès i ajudat, i qui va connectar de debò amb aquell xaval feliç que rebia "una incomprensió elevada" cap a la seva manera de fer i de ser. "A mi sempre se m'ha considerat un paio molt es-

trany, però... Què vol dir ser estrany? Tothom té les seves coses, no?", em pregunta Balaguer, que és de grups petits i de poques i grans amistats.

Si pogués reviure algun moment de la seva vida, com fa el protagonista d'*El digestiu de la veritat*, l'eixamplenc tornaria cada dia al moment en què va obrir el paquet de l'editorial amb exemplars de la seva criatura al menjador del pis familiar, amb la mare i el pare. "Va ser un instant màgic que mai oblidaré. Minuts després, la mare ja llegia el llibre a l'habitació. Estava malalta i la seva gran preocupació, això ho vaig saber després, era no perdre's el llançament de l'obra, la presentació i les signatures de Sant Jordi. Va poder gaudir les dues primeres experiències i se'n va perdre la tercera, tot i que encara era viva. La trobo molt a faltar", s'emociona.

Barcelona és un altre personatge del llibre i, sense dubte, l'o-

ficina favorita de l'entrevistat. Mentre camina pels carrers de la seva ciutat, captura moltes idees, que després treballa fins al límit. Com a professor és igual de perfeccionista: "Quan entrem a l'estudi de gravació, m'implico molt i intento que l'alumnat guanyi en seguretat perquè els farà rendir molt més". A Radiofònics també dirigeix, juntament amb Josep Moragas, *La ronda perversa*, un pòdcast imprescindible.

Enamorat de l'esport, on troba metàfores sobre la vida, i tertulià de *La porteria* (betevé), reconeix que va patir molt en la seva etapa com a copresentador del *Hat-trick Espanyol*: "Com que hi barrejava sentiment i professió, perdia el meu estil i estava molt rígid i encarcerat. Compaginar-ho, a partir del segon curs, amb la tertúlia de *La Riera a Divendres* em va permetre que la gent veiés que hi havia dos Davids. El que patia i el que no".

Li pregunto si s'imagina Dani de la Orden adaptant algunes de les històries del llibre a la pantalla gran i li encanta la idea. "Hi veig també Cesc Gay i David Trueba, i David Verdager podria fer molt bé el paper del protagonista", intervé, abans que viatgem a l'univers de Woody Allen i, en concret, a "la fantasia meravellosa" de *Midnight in Paris* i la ment del seu protagonista, l'escriptor Gil Pender [Owen Wilson].

"El pare em sol dir que penso que visc en una pel·lícula. A les persones com el Gil i jo, que ens esculpim fantasies al cap, ens acaben passant coses de pel·lícula. Ara fa temps que no me'n passa cap...", sospira, nostàlgic, Balaguer.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
 Dificultats de relació

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
 Barcelona

No t'ho perdís

Foto: Bosc dels Somnis

El Bosc dels Somnis

Un bon pla amb infants a prop de Barcelona per a aquestes festes de Nadal el trobaràs a Sant Boi de Llobregat, amb el Bosc dels Somnis. Es tracta d'una experiència teatral immersiva impulsada per Hamlet Produccions, en col·laboració amb l'Ajuntament de Sant Boi. Obrirà del 21 al 31 de desembre a la masia de Can Julià i estarà ple de llums i efectes especials. Hi haurà, a més, una vintena d'artistes que interpretaran personatges fascinants que treballen perquè Nadal sigui un èxit arreu. Es poden adquirir entrades a la pàgina web elboscdelsomnis.com. L'horari és de 16:30 a 21:30 del vespre.

Famosos

Aitana Ocaña (Sant Climent, 1999) és un ídol del panorama musical català i estatal. Ja queda lluny la seva etapa de *triumfito* a *OT*, des d'on va fer el salt a la fama. Juntament amb Rosalía i Morad, forma part del TOP 3 de cantants catalans més escoltats a tot el món a la plataforma Spotify. Ara, Aitana ha anunciat que el desembre de l'any vinent farà un concert al Santiago Bernabéu, un escenari icònic per on ha passat la flor i nata de la música mundial, des de Taylor Swift fins a Luis Miguel, el qual ha fet embogir els seus seguidors. Ho va avançar emocionada en un concert a Madrid a principis de desembre, on va enviar un missatge a la seva exparella, el cantant Sebastián Yatra, amb qui acaba de trencar. Allà va compartir amb la resta de fans, amb "el cor trencat", la seva nova cançó, *Ahora que ya no estás*, dedicada a les ruptures amoroses. Clar i català, com diria aquell.

La fitxa

QUI ÉS?

A I T A N A

ÉS FAMOSA PER...

Ser una cantant de fama mundial

És una de les artistes catalanes més escoltades a Spotify

QUÈ HA FET?

Anunciar un concert al Bernabéu

Serà el 28 de desembre del 2024 i l'únic que farà a Espanya

A LES XARXES...

Els fans embogeixen

El web de venda d'entrades es bloqueja per l'alta demanda

Libres

La fletxa blava
Roger Tarrés

Després de fugir d'en Yúrum i la Xàrliah al mar Albat, en Yàgon i en Merkor s'apropen a Hímdor i l'Àstrid aterra a Àdwish. Separats amb l'objectiu de defensar-se de l'amenaça verda d'Índrim, el grup buscarà els poders d'Ashúram i les armes lle-gendàries que els falten en aquesta novel·la fantàstica, la tercera entrega de la trilogia *Fills d'Éodhum*.

Teatre

Bona gent
Quim Masferrer

El presentador i *showman* Quim Masferrer pensa que ja és hora de fer un homenatge al públic, peça clau del teatre, amb un espectacle únic i impossible de repetir en el qual els espectadors són els autèntics protagonistes. *Bona gent* és una proposta que porta l'ADN Masferrer i que farà riure i passar una bona estona a tothom. Al Teatre Borràs.

Música

El día que tú te marches
Estopa

Els cornellanencs Estopa acaben de treure un nou single, *El día que tú te marches*, un avançament del seu nou disc, *Estopía*, que sortirà a la venda aviat. La cançó segueix el camí dels seus treballs anteriors i porta el segell '100% Estopa' marcat a foc. El videoclip, sense anar més lluny, és una repassada als èxits dels germans Muñoz durant els 25 anys de carrera artística.

Pelis i sèries

Wonka
Paul King

Hollywood continua immers en una revisió dels seus mites cinematogràfics. En la línia del 'com va començar tot' acaba d'estrenar-se *Wonka*, una pel·lícula del director Paul King inspirada en el personatge de *Charlie i la fàbrica de xocolata*, Willy Wonka. Protagonitzada per l'actor de moda Thimotée Chalamet, el film explica els orígens de l'excèntric empresari.

CERTIFICATS PROFESSIONALS

Una porta
oberta
al teu
nou futur.

Anna,
39 anys.
Empresària
d'energies
renovables

Per a les empreses, els certificats professionals permeten contractar persones qualificades. Són una titulació oficial que s'adapta a les necessitats actuals i que inclou un període de formació a l'empresa que permet conèixer nou talent.

fp.gencat.cat